DE PRÆSVLIBVS LAGENIAE, SIVE PROVINCIÆ DVBLINIENSIS. LIBER VNVS.

IACOBO WAREO
AVTHORE.

DVBLINI,
Ex Officina Societatis Bibliopolarum.
ANNO. M. DC. XXVIII.

PRAESVLIBVS
LAGENDIAE,
SIVE
CHRONICON DYDIMIENSIS

Ad Lectorem.

IN hac Præſulum ſerie, horis ſucciſivis, operam libens lubenſq; navavi. De ijs igitur quæ memoriâ digna, vel in authoribꝰ fide dignis, vel in Archivis Regijs, tradita reperi, in Commentariolum hunc qualemcunque, ut potui, redegi. Propoſitum mihi eſt in hoc opuſculo, omnia (pro viribus) verè, candidè, brevitèr, explicare. Feneſtram fabulis & mendacijs patefacere, mihi ſemper viſum, homine libero indignum. Ubi verò nubes aliqua me obduxit, monitus (nam error eſt, non amor erroris) agnoſcam & ab opinione illa diſcedam.

Perexiguam fuisse Præsulum hujus Insulæ notitiam, ante Henrici 2. appulsum, certò constat: Nec est cur miremur; nam ut de rebellionibus & seditionibus intestinis, hic taceam, quibus non pauca ecclesiarum nostrarum registra, chartæ, Annales, & alia venerandæ antiquitatis monumenta perierunt, Res priscorum seculorum, velut quæ magno ex intervallo loci vix cernuntur, (*ut Livij verbis utar*) vetustate nimiâ esse obscuras, *sæpè etiam prorsùs ignotas, è doctis quis nescit? Atque hinc certè est, quod toties in hoc Catalogo, de illorum temporum Episcopis, altum habes silentium. In eorum indagine, utinam aliquis me potior, & melioribus instructus subsidijs, desudaret: interim benevole Lector, hæc, quæcunque, qualiacunque sunt, quâ fronte soles accipe, (de invido non laboro) & si quid boni hûc contulero, repende mecum gratias*

Reve-

Reverendiſſimo in Chriſto patri D. Jacobo Uſſerio digniſſimo Archiepiſcopo Armachano, quem clariſſimus miles Henricus Spelmannus in Gloſſario ſuo Archaiologico, inſignem literarum pharum *verè appellat. Eum mihi magnam impertiiſſe lucem, in hac Præſulum ſerie, lubentiſſimè agnoſco, & ſi non agnoſcerẽ, planè ingratus eſſem, & favore ejus indignus. Erunt (ſcio) qui me, pro argumenti dignitate, non ſcripſiſſe objicient. Non poßum ſanè non agnoſcere. Quod potui tamen præſtiti, idque tam brevitèr, ut alijs fœliciùs in hoc ſtadio, eſt decurrendi locus.*

Sed vela contrahamus. Si hic quantuluſcunque labor, vel animum tuum honeſtè & utilitèr reficiat, vel alios meliùs inſtructos, in hanc arenam provocet, qui de rebus noſtris, expectationi tuæ ſatisfaciant, meliores ſuccißivas, quas in his eruendis impen-

di,

di, non perdidisse facilè credam. Utcunque verò collectiones meas, solidioribus judicijs, reverentia, qua par est, offero & submitto.

EPISCOPI DVBLINIENSES.

Donatus al. Dunanus.

DE Sanctis, Levino Wirone & Rumoldo, de Cormaco item & alijs, qui ſedem Dublinienſem ante Donatum adminiſtraſſe dicuntur, apud hiſtoricos fit mentio. Contrà autem in vetuſtis hujus eccleſiæ monumentis, à quibus ægrè diſſentiam, Donatus hic, primus ejuſdem ſedis Epiſcopus extitiſſe traditur. An primus fuerit necne, non definiam: Is certè (à Sitrico filio Abloedi, ſive Amblavi, rege Dublinienſi adjutus,) Eccleſiam Cathedralem, quam vulgò ædem Chriſti appellamus, à fundamentis excitavit, ac ſacroſanctæ Trinitatis nomini dicavit. Tum palatium conſtruxit Epiſcopale, prope Eccleſiam, (ubi nunc ſunt ædes Decani,) & intra præcinctum ejuſdem, Capellam S. Michaelis, quam, qui illi poſt aliquot ſecula ſucceſsit, Ri-

chardus Talbotus, in Eccleſiam erexit Parochialem. Deceſsit 1074. Maij 6. vt alij (perperàm opinor) Novembris 23.

Patricius.

GOdredum ſive Gothricum *Crovan, regem Manniæ, Dublinium, & magnam Lageniæ partem,* circa annum 1070. *ſubjugaſſe,* prodit Manniæ Chronicon. Godredus is, defuncto Donato, Patricium quendam in Angliam, a Lanfranco Archiepiſcopo Cantuarienſi conſecrandum, miſit; & ab eo certè (præſtitâ obedientiæ profeſsione,) conſecratum conſtat, Londini, in Eccleſiâ Cathedrali Divi Pauli, anno 1074. nondum exacto. Literarum exemplaria, quas Lanfrancus Patricio, tam ad Godredum illum, quam ad Terdelvacum O Brien, maximum Hiberniæ regem, perferendas dedit, extant in tomo 11. Annalium Baronij. Sedit annos plùs minùs 10. & Octobris 10. 1084. in Oceano Britannico, naufragio perijt.

Donatus

Donatus O Haingly.

DOnatus (aliàs Dongus) O Haingly, poſtquam bonis literis in Hiberniâ, operam aliquandiù navaſſet, in Angliam trajecit, & Cantuariæ, monachus factus eſt Benedictinus. Anno demùm 1085. per ſupradictum Lanfrancum (regis Terdelvaci, clerique Dublinienſis conſenſu,) profeſsione conſuetâ præſtitâ, Cantuariæ, in eccleſiâ cathedrali conſecratus eſt. In patriam reverſus, libros nonnullos, atque Eccleſiaſtica ornamenta, quæ Lanfrancus Eccleſiæ ſanctæ Trinitatis Dublinij, dederat, ſecum reportavit. Obijt anno à Virginis partu 1095.

Samuel O Haingly.

SVcceſsit Samuel O Haingly, Monachus itidem Benedictinus, & defuncti Donati, è ſorore nepos. De eo, ita Eadmerus in hiſtoriâ novorum. Anno 1095. *Venit ad Anſelmum* Cantuarienſem Archiepiſcopum, *quidam Monachus Cœnobij S. Albani, natione Hibernienſis, nomine Samuel. Hic defuncto bonæ memoriæ Donato, Dubliniæ*

civitatis episcopo, à rege Hiberniæ, Muriertach nomine, necnon à clero & populo, in Episcopum illius civitatis electus est, atque ad Anselmum, iuxta morem antiquum sacrandus, cum communi decreto directus. Quorum electioni & petitioni Anselmus annuens, hominem aliquandiù secum honorificè detentum, necne qualiter in domo Dei conversari deberet, diligenter instructum, sumpta ab eo de canonicâ subjectione suâ, ex antiquo more, professione, promovit in Episcopatus officium, Wintoniæ, octava die subsequentis Paschæ, ministrantibus sibi in hoc officio, quatuor Episcopis suffraganeis suis. Qui novus Pontifex, tanti principis benedictione, ac literarum, præfato regi, clero quoque ac plebi Hiberniæ pro testimonio suæ consecrationis scriptarum astipulatione roboratus, in patriam suam cum gaudio revertitur, atque in sedem suam cum honore pro usu suscipitur terræ. Non multò post, Monachos quosdam (ob quæ crimina non constat) videtur ejeciſſe, Crucem porrò ante se gestari jussisse, & Ecclesiam suam libris & ornamentis à Lanfranco (uti anteà diximus) concessis, spoliasse: Nam his de rebus extat D. Anselmi ad eum perscripta Epistola, inter ejusdem Anselmi opera, per Ioannem Picardum Anno 1612. edita. Ex hac vitâ migravit 1121. (ut alij 1122.) 4. nonas Iulij.

Ar-

ARCHIEPISCOPI DVBLINIENSES.

Gregorius.

GRegorius hic, illicò ut electus est, in Angliam trajecit, ut ibi, pro more, consecrationem à Cantuariensi Archiepiscopo acciperet, ac præter literas à Rege, in ejus gratiam conscriptas, à clero civibúsque Dublinienſibus, literas commendatitias secum detulit. Ordines primos accepit à Rogero Sarisburiensi Episcopo

copo 24. Septembris 1121. & 2. inſequentis Octobris, Lamethæ, à Rodulpho Cantuarienſi Archiepiſcopo, in epiſcopum hujus eccleſiæ, conſecratus eſt. Poſt reditum, cùm annos circiter 21. ſediſſet, (Anno ſcilicet Domini 1152.) Ioannes Paparo Cardinalis, & Chriſtianus O Conarchy Epiſcopus Liſmorenſis, Legatus Pontificius, in loco quodam, dicto Mell, ſynodum coegerunt, ubi pallium ei traditum eſt, & Archiepiſcopalis dignitas tum primùm huic cathedræ conceſſa: Sic à pleriſque traditur. Si verò Eccleſię Archivis credamus, pallium accepit in eccleſiâ ſuâ cathedrali, *in Dominica qua decantatur, Lætare Ieruſalem.* Eodem tempore, Cardinalis *indulgentias contulit, omnibus utriuſque ſexus, viſitantibus ipſam Eccleſiam, per ipſam Dominicam & octavas,* in perpetuum. Gregorius noſter deceſsit 1161. Octobris 8. cùm eccleſiæ Dublinienſi prę fuiſſet annos 40. & dies 6. Hunc, Auguſtinus Magraidin, author chronici Inſulæ omnium SS. (quæ Shenano fl. circumfunditur,) virum appellat prudentem, & linguarum peritiâ præſtantem, at perperàm obijſſe, perhibet 1162.

Laurentius

Laurentius O Toole.

LAurentius O Toole (ut compendio dicam quæ fusè tradidit vitæ ejus author, à Surio editus, paucis additis, ab illo prætermiſsis,) filius fuit Mauritij O Toole, Imaliæ (& fortè aliarum regiuncularum,) domini. Educationem Glendelacæ ſortitus eſt, ubi cucullum induit; & ætatis 25. ad Abbatis munus, (*Eccleſiæ clero & populo id poſtulantibus*,) evectus eſt. Celebratur tùm ejus erga egenos liberalitas, præſertim durante magnâ annonæ caritate, quâ per annos 4. illa regio miſerè fuit afflicta. Electus intereà Epiſcopus Glendelacenſis, electioni de ſe factæ renunciavit, *ætatem immaturam* (inquit author prædictus) *providè ſapienterque prætexens*. Poſt aliquot annos Gregorio Dublinienſi Archiepiſcopo defuncto, ſucceſſor deſignatus, renuit primò, tandem verò aſsiduis quaſi precibus evictus, manus dedit, ac Dublinij, à Gelaſio Archiepiſcopo Armachano, conſecratus eſt 1162. Mox Eccleſiæ ſuæ clericos ſeculares, in Canonicos mutavit regulares, ordinis Arroacenſis, quorū habitum & ipſe ſuſcepit. Poſt annos plùs minùs 11. Laurentius hic, Richardus

Strong-

Strong-bow Pembrochiæ comes, Robertus filius Stephani, & Raimundus *Craſſus* Eccleſiam ſanctę Trinitatis amplificare aggreſsi, chorum & campanile extruxerunt, necnon tres adjecerunt capellas. Anno 1179. Archiepiſcopus Romam profectus eſt, ut concilio intereſſet generali. Ibi legatum Hiberniæ ab Alexandro 3. creatum, atq; legatinam illam poteſtatem poſt reditum exercuiſſe, ferunt. Cæterùm Giraldus Barry vulgò Cambrenſis, innuere videtur, in Hiberniam illum nũquam redijſſe, ſed propter privilegia à Pontifice, *contra Regiæ dignitatis honorem, zelo ſuæ gentis, ut ferebatur, impetrata*, in offenſam Regis incidiſſe, ac in Angliâ & Galliâ diù detentum, obijſſe tandem Augi in Normanniâ, 1180. (ut alij perperàm, 1181.) Novembris 14. & ibidem ſepulturæ traditum. Ejus oſſa aliquot (ipſo inter ſanctos relato, ab Honorio 3. 1215.) inde, ad Eccleſiam S. Trinitatis Dublinij tranſlata, ibidem, una cum S. Patricij baculo, (hùc ab Armacha per Gulielmum filium Aldelmi deportato, 1180.) & alijs reliquijs, ad regnum uſq; Edwardi 6. magnâ curâ aſſervata perhibentur. Miracula illi aſcripta, prętermitto. Habentur apud Surium in vitis Sanctorum.

Joannes Comyn.

ANno 1181. In ſucceſſorem Rege (Henrico 2.) petente, à clero Dublinienſi electus eſt Ioannes Cominus, Anglus, *literatæ vir eloquentiæ*, (inquit, qui hominem novit, Giraldus Cambrenſis) *qui juſtitiæ zelo, debitoq; adeptæ dignitatis officio, Eccleſiæ Hibernicæ ſtatum egregiè ſublimaſſet, niſi ſemper gladius gladio, ſacerdotium regno, virtus invidiâ reprimeretur.* Sacerdos factus eſt Vellitræ, (teſte Hovedeno) 3. Idus Martij 1182. Deinde 12. Cal. Aprilis à Lucio 3. Papa, ibidem in Archiepiſcopum conſecratus. Ab eo tunc privilegia quędam impetravit, in regiſtro quod (*Crede mihi* vulgò vocant, memorata. Giraldus (non admodùm probabiliter) Presbyterum Cardinalem ibidem creatum aſſerit. Ciaconius certè in Cardinalium catalogo, nullam illius mentionem facit. Ad ſedem ſuam primùm perveniſſe fertur 1184. menſe Septembri. Circa annum 1190. ſpecioſam illam Eccleſiam D. Patricio ſacram, in auſtrali urbis ſuburbio, (veteri parochiali Eccleſiâ ibidem demolitâ) conſtruxit atq; dotavit, in quâ 13. collocavit Præbendarios. Chorum Eccle-

cleſiæ cathedralis, partìm refecit, partìm auxit. Cœnobium illud quod à gratiâ Dei nomen habet, in pago Dublinienſi, monialibus condidit, & prædijs ditavit. Migravit ab hac luce 25. Octobris 1212. & in Eccleſiâ S. Trinitatis ſepultus eſt, ubi tumulum habet marmoreum, (inelegantem ſanè) in auſtrali pariete chori. De injurijs ei factis per Hamonem de Valois Hibernię Iuſticiarium, legas (ſi placet) Hovedenum, in anno 1197. Conſtat tamen ex Ioannis Allani regiſtro, Hamonem illum poſteà ut crimen expiaret, Comino dediſſe 20. *carucatas terræ, in terrâ de Vcunil.*

Henricus Loundres.

ANte finem anni 1212. in Archiepiſcopum electus eſt Henricus de Loundres, (i. Londinenſis) Archidiaconus Staffordienſis, & ſub initium anni ſequentis conſecratus. Hiberniæ Iuſticiarius à Ioanne rege conſtitutus eſt 23. Iulij 1213. Quo munere perfunctus eſt, donec 1215. Romam accerſitus, ut concilio intereſſet generali, provinciam tradidit Galfrido de Mariſcis, cum titulo Hiberniæ cuſtodis. Poſt biennium, ab Honorio 3. Hibernię factus eſt legatus. Tum ſynodum

nodum coegit Dublinij, *in quâ* (verba ſunt Annalium Mon. B. Marię Dublin.) *multa utilia, de ſtatu Hibernicanæ Eccleſiæ ordinavit.* Anno deinde 1219. Galfrido in Angliam revocato, regni adminiſtrationem denuò ſuſcepit; munuſq; ei commiſſum, per quinquennium, fideliter obivit. Eo curante, (ſi non quod alij innuere videntur, illius ſumptibus) arx Regia Dublinij extructa eſt. Eccleſiam collegiatam S. Patricij, in cathedralem erexit, *unitam* (inquit Ioannes Alanus) *cum Eccleſiâ cathedrali S. Trinitatis, in uno ſponſo, ſalvâ alteri Eccleſiæ honoris prærogativâ.* Gulielmum filium Guidonis primum ibidem conſtituit Decanum. Præcentorem porrò, Cancellarium, & Theſaurarium ordinavit, quibus prædia & Rectorias aſsignavit. Eccleſiam ita ſtabilitam, ad Sarisburienſis Eccleſiæ ſtatuta conformandam curavit. Cœnobium ſanctimonialium de gratia Dei, poſſeſsionibus auxit, & Prioratum de Holmpatrick, à loco incommodo, (ubi ante adventum Anglorum, Sitricus filius Murchardi Canonicis regularibus extruxerat,) ad commodiorem, tranſtulit. Illo præſidente, ſedes Glendelacenſis (anno fermè 600. à morte ſancti Coemgeni, primi ibidem Epiſcopi) huic cathedræ

adjecta eſt & adunata. De unionis cauſis, *Teſtimonium Tuamẽſis Archiep.* (qui tum vixit) *& ſuffraganeorũ ſuorum*, ex hujus eccleſię archivis tranſcribere non pigebit. *Dom. Ioannes Papiron Legatus Romanæ Eccleſiæ, veniens in Hiberniam, invenit Dublinij, Epiſcopum habitantem, qui tantum intra muros Epiſcopale officium exercebat. Invenit in eadem dioceſi aliam Eccleſiam in montanis, quæ ſimiliter dicebatur civitas, & habebat quendam coepiſcopum. Conſtituit autem idem Legatus, illam optimam civitatem Dublinienſem, Metropolim illius Provinciæ, tradens Pallium Epiſcopo illi, qui tunc regebat illam Eccleſiam Dublinienſem, & conſtituit ut divideretur illa dioceſis, in quâ ambæ erant civitates, ut pars una cederet Metropoli, & pars altera remaneret illi qui erat in montibus, ut firmiter credimus, eâ intentione, ut pars illa rediret metropoli, obeunte illo, qui tunc præerat illi eccleſiæ, quod ſtatim feciſſet, niſi detuliſſet inſolentia Hibernienſium, qui tunc habebant poteſtatem in terra illa. Quam intentionem dicti legati cùm Dom. Henricus Rex Angliæ à pluribus didiciſſet, conceſſit illam metropoli, inhærens intentioni & voluntati domini Legati. Similiter Dom. Ioannes Rex Angliæ (qui nunc eſt) partem eandem Ioanni anteceſſori iſtius qui præſens eſt conceſſit habendam, auditis magnis viris*

&

& in terra vetuſtis ſuper facto & intentione prædicti domini Legati. Prætereà illa ſancta eccleſia quæ eſt in montanis, licet magna reverentia haberetur ab antiquis, propter ſanctum Keivinum, qui ibidem vitam duxit Eremiticam, nunc tamen ita deſerta eſt, & deſolata per 40. ferè annos, quod de eccleſia facta eſt ſpelunca latronum, & fovea furum. ita quod plura homicidia committuntur in illa valle, quam in aliquo alio loco Hiberniæ, propter deſertam & vaſtam ſolitudinem. Conceſsionibus illis (Henr. 2. & Ioannis,) non obſtantibus, conſtat Epiſcopatum Glendelacenſem cathedræ Dublinienſi non fuiſſe conjunctum, ante annum 1214. quo, (ſi non paulò ſeriùs) è vivis exceſsit Gulielmus Piro, ultimus illius ſedis Epiſcopus. Sed ad Archiepiſcopum redeamus. Sedit annos 15. & Anno Domini 1228. decedens, in Septentrionali muro eccleſiæ S. Trinitatis, è regione Comini, tumulo ligneo conditus fertur. Sed hodie nullum tumuli ejus veſtigium ſupereſt. De occaſione, unde villanorum incendiarij, (vulgò *Scorch-villeine*) agnomine fuerit notatus, Hiberniæ annales petas, à Camdeno editos, in anno 1212.

Lucas.

DEfuncto Henrico, Lucas, Decanus eccleſię S. Martini Londini, ab Henr. 3. ad hunc evectus eſt Archiepiſcopatum, Conſecratus 1230. Sedit poſt conſecrationem annos 25. & ampliùs. Exorta eſt intereà, inter eccleſias ſuas cathedrales, de electionibus Archiepiſcoporum, (ſede vacante) ingens diſcordia, quam ille ſic compoſuit; ut locus electionis eſſet tantum in eccleſiâ S. Trinitatis, & ut ibidem conjunctis ſuffragijs, tàm Prior & conventus, quàm Decanus & Capitulum, novum deſignarent Præſulem. Deceſsit 1255. (ut Pariſius) Decemb. 13. ſi non, (ut alij habent) 12. cum per aliquot ante obitum annos, oculis fuiſſet captus. Sepultus eſt in Eccleſiâ ſanctæ Trinitatis, (in cujus ſtructurâ, nonnihil impendiſſe comperi) ſub eodem tumulo, quo prædeceſſor ejus Cominus. Inter illum, & Reinardum Archiepiſcopum Armachanum, de Primatu, magna fuit contentio.

Fulco

Fulco de Samford.

POſt Lucæ obitum, ab utráq; eccleſiâ, Archiepiſcopus deſignatus eſt Radulphus de Norwich, eccleſiæ Patricianæ Canonicus, & Hiberniæ Cancellarius. Is verò ſuorum perfidiâ, (*in Curiâ Romanâ proditus*, teſte Florilego) ſperata ſede excidit. Ea electione rejectâ, Fulco de Samford, Theſaurarius eccleſiæ S. Pauli Londini, Iulij 20. 1256. Papali bullâ, Archiepiſcopus renunciatus eſt. Hunc, Pariſius (perperàm) Fulconem Baſſet appellat. Præfuit annos fermè 15. Deceſsit in mannerio ſuo de Finglas 1271. Maij 6. Corpus ejus, ad eccleſiam S. Patricij delatum, ibidem in capellâ beatæ Mariæ, (quam ipſe ni fallor fundaverat,) tumulo conditum eſt. Per 7. deinde annos ſedes vacavit.

Joannes de Derlington.

MEnſe proximo inſequenti Fulconis mortem, conceſſa eſt à rege eligendi facultas. Tum 4. Cal. Auguſti, eligitur à Priore & conventu eccleſiæ ſanctæ Trinitatis, Gulielmus de

la

la Corner, regi à ſacris, (qui poſt aliquot annos, Epiſcopus evaſit Sarisburienſis.) A Decano verò & capitulo S. Patricij eodem die, deſignatur Fromundus le Brun, Papę capellanus; Idem (puto) qui tunc temporis Hiberniæ fuit Cancellarius. Cæterùm poſt diuturnam contentionem, à Pontifice caſſata eſt utraq; electio, & Archiepiſcopus declaratus eſt Ioannes Derlingtonus, Dominicanus, S. Theologiæ Doctor, & Henr. 3. tum nuper regi Angliæ a Confeſsionibus. Anno 1278. (ſecũdum Marleburgenſem,) conſecratus. Ob eruditionem & prudentiam (ut Pariſius) vir fuit multæ authoritatis. Certè ſub Ioanne 21. Nicholao 3. & Martino 4. Papis, Quęſtor, ſive Petri denariorum, tam in Anglia quam in Hibernia, factus eſt collector. Deceſsit Londini, Anno 1284. conſecrationis 7. & in cœnobio Prædicatorum ibidem, ſepultus eſt. De operibus ab illo editis, conſulas Baleum, centur. 4. cap. 56.

Ioannes de Samford.

IOannes de Samford, Anglus, frater Fulconis, (de quo ſuprà) Decanus fuit eccleſiæ D. Patricij, quandoq; Hiberniæ Eſcaetor. Canonicè electus,

electus, à rege confirmatus eſt Iulij 20. 1284. & conſecrationem obtinuit Dublinij in eccleſiâ ſanctæ Trinitatis 7. Aprilis 1286. Magna is floruit gratia apud Edwardum 1. per quem factus eſt Hiberniæ Iuſticiarius. In patriam revocatus, ad Imperatorem miſſus eſt Legatus, una cum Antonio Dunelmenſi Epiſcopo. Legatione illâ fœliciter confectâ, quam primùm in Angliam reverſus eſt, 2. ſc. Octobris 1294. *gravi ægritudine correptus*, (inquit Weſtmonaſterienſis) *viam univerſæ carnis eſt ingreſſus.* Cadaver poſtea in Hiberniam deportatum, Dublinij in eccleſiâ Patricianâ, tumulo fratris conditum eſt, 20. inſequentis Februarij. vir fuit cum doctus, tum inſigni prudentia.

Gulielmus de Hothum.

EOdem anno electus eſt Thomas de Chadſworth, Decanus itidem eccleſiæ Patricianæ. Ea verò electio, Rege adverſante, rejecta eſt, & 16. Iunij 1297. Papa Archiepiſcopum, per proviſionem deſignat Gulielmum de Hothū, Dominicanum, & ejuſdem ordinis in Anglia provincialem, ea tempeſtate apud ipſum, Edwardi

1. Legatum; & ut conſecraretur, à quovis, quem eligeret, catholico epiſcopo, concelsit. Natus eſt in Anglia, ſed Pariſijs educatus, ubi ſacræ Theologiæ Doctor creatus eſt. Pitſeus & alij conſecratum volunt Romæ, ab ipſo Papa 1298. & in reditu obijſſe. At Walſinghamus, eodem anno ſacratum aſſerit, Gandavi in Flandria, per Antonium Beak Dunelmenſem Epiſcopum. Vbicunq; verò fuerit conſecratus, certè eo ipſo anno, Divioni in Burgundia, mortem obijt. Corpus poſteà in Angliam deportatum, Londini, (fortè in cœnobio ſui ordinis) ſepultum eſt.

Richardus de Ferings.

IAnuarij inſequentis 21. eligitur ab eccleſia ſanctæ Trinitatis, Adamus de Balſham, ejuſdem eccleſiæ Prior. Ab eccleſia verò ſancti Patricij, Thomas de Chadſworth Decanus, (de quo ſuprà) tunc *Banci* regij Iuſticiarius. Sed rejecta eſt utraq; electio, & Richardus de Ferings Archidiaconus Cantuarienſis, à Papa Archiepiſcopus deſignatus, ſub medium anni 1299. conſecratus eſt. Is circa pacem conficiendam, inter eccleſias ſuas cathedrales, multùm deludavit. Compoſitionis capita

capita habentur in Alani regiſtro. Hæc autem ſunt præcipua. Vt Archiepiſcopi Dublinienſes conſecrarentur & inthroniſarentur, in eccleſia ſanctæ Trinitatis. Vt utraq; eccleſia diceretur cathedralis & Metropolitica. Vt eccleſia S. Trinitatis, *tanquam major, matrix & ſenior, in omnibus juribus eccleſiæ, ſeu negotijs, præponeretur. Vt Crux, Mitra & annulus cujuſlibet Archiepiſcopi ubicunq; obeuntis, deponerentur in eccleſia ſanctæ Trinitatis. Vt corpus cujuſlibet Archiepiſcopi defuncti, alternis vicibus, ſepeliretur in dictis eccleſijs, niſi aliter diſponeret in teſtamento.* Hæc anno 1300. Richardus hic (quod ſilentio prætereundum non eſt) in eccleſiâ Patricianâ, tres Præbendas erexit. Deceſsit 1306. (ut Harpsfeldius habet) in reditu à Roma.

Joannes Lech.

A Papa, poſt ejus obitum, proviſus eſt Richardus de Havering, qui proviſionis prætextu, annos 4. ſine conſecratione fructus recepit Archiepiſcopales. Sed anno 1310. vel ut alij 1311. ſomnio quodam monitus, ſponte reſignavit. Hac de re, annales petas Hiberniæ à Camdeno editos, in anno 1306. Eorundē annaliū author

aſſerit, Alexandrum Bignorum *die S. Patricij* 1310. *unanimi aſſenſu Capitulorum, in Archiepiſcopum fuiſſe electum.* Sed Edw. 2. gratiâ (electione non obſtante) in Archiepiſcopatu ſucceſsit Ioannes Lechus aliàs de Leeke. De eo nihil ferè traditur, præter contentionem inter eum & Rolandum Ioiceum (alias Iorſium) Archiepiſcopum Armachanum, quod Ioiceus in Provincia Dublinienſi, Crucem ante ſe geſtari paſſus fuerit. Obijt 1313. 10. Auguſti. Weſtmonaſterij (ut fertur) ſepultus, in medio Presbyterij.

Alexander de Bicknor.

POſt Ioannis Lechi obitum, denuò excitata eſt contentio, de novi Archiepiſcopi electione. Siquidem ab una parte eligitur Walterus Thornbury, eccleſiæ Patricianæ Præcentor, Hiberniæ Cancellarius: ab altera verò Alexander de Bicknor (al. Bignor de quo ſuprà) Præbendarius de Mainoth, necnon ſummus Hiberniæ tunc temporis Quæſtor ſive Theſaurarius. Walterus illicò ut electus eſt, nave conſcensâ, in Galliam, (ubi Papa tunc degebat) traijcere decrevit; ſed nocte proxima inſequenti, ortâ tempeſtate, ipſe

&

& 156. alij Oceano abſorpti ſunt. Illo ſubmerſo, Bicknorus conſpirantibus votis, Archiepiſcopus deſignatus eſt. Ita electus Lugdunum profectus eſt, ubi à Clemente 5. (legitimâ eâ electione rejectâ) *propter literarum ſcientiam, nobilitatemque generis,* (inquit Ioannes Alanus) *ex plenitudine poteſtatis, proviſus eſt.* Avinione poſteà conſecratus, 22. Iulij 1317. Pallium ibidem ſolenni ritu ei traditum eſt, per Nicholaum Cardinalem Oſtienſem. Ad ſedem ſuam, (factus jam Hiberniæ Iuſticiarius) primùm pervenisſe fertur 9. Octobris 1318. quo die, à clero & populo magno plauſu ſuſceptus eſt, & (ni fallor) inthroniſatus. Poſt biennium, Collegium bonarum literarum, ſeu mavis, Academiam Dublinij in eccleſia S. Patricij erexit; & Ioannis 22. authoritate confirmari curavit. Cœptum herclè egregium. Sed facultatibus deficientibus, quibus alumni alerentur, revera paulatim defecit. Anno 1323. ab Angliæ Parlamento, una cum Edmundo *de VVoodſtoeke* comite Cantiç Edwardi 2. fratre juniore in Galliam miſſus eſt Legatus; ſed reverſus demùm ſine optato ſucceſſu, ut ex Thom. Walſinghamo, in ypodigmate Neuſtriæ, conſtat. Deceſsit 1349. Iulij 14. cum huic ſedi præfuiſſet annos fermè 32. (par cui-

libet anteceſſorum, ſive prudentiam ſpectes, ſive eruditionem) & in eccleſiâ (ut opinor) Patricianâ, ſepultus eſt. Statuta quæ, in ſynodo ab eo celebratâ edidit, memini me legiſſe in albo libro Eccleſię Oſſorienſis.

Joannes de S. Paulo.

IOannes de ſancto Paulo, Canonicus Dublinienſis, per reſervationem Papalem Archiepiſcopus renunciatus eſt 2. Non. Septembris 1349. Is eccleſiam ſanctæ Trinitatis multùm tùm auxit tùm ornavit. Nam totum Presbyterium, una cum ipſa (quam hodie cernimus) cathedra Archiepiſcopali, ſuis ſumptibus conſtruxit. Inter hunc & Richardum filium Radulphi, doctiſsimum illum Archiepiſcopum Armachanum, ingens extitit, de Primatu, contentio quę tandem ſub Innocentio 6. approbante collegio Cardinalium, hunc habuit exitum. *Vt uterq; eſſet Primas, ſed ad diſtinctè ſcribendum, Archiepiſcopus Armachanus intitularet ſe totius Hiberniæ Primatem; Metropolitanus autem Dublinienſis exararet ſe Hiberniæ Primatem; inſtar in Anglia, Cantuarienſis & Eboracenſis, quorum prior ſcribit ſe totius Angliæ Primatem.*

tem, *alter Angliæ Primatem.* Hæc ſe legiſſe *in Bibliotheca Papæ ſecretiori,* aſſerit (qui illi poſt multos annos ſucceſsit) Ioannes Alanus, dum res Gulielmi Warhami Archiepiſcopi Cantuarienſis, Romæ procuraret. Præfuit hic annos circiter 13. factus intereà ab Edw. 3. Hiberniæ Cancellarius. Diem obivit 1362. 9. Septembris, in eccleſia ſanctę Trinitatis, ſub marmore æneis laminis ornato, ante ſummum Altare ſepultus; ubi hæc verba legimus inſcripta. *Ego Ioannes de S. Paulo, quondam Archiepiſcopus Dubliniæ, Credo quod redemptor meus vivit, & in noviſsimo die, de terrâ ſurrecturus ſum, & iterùm circundabor pelle meâ, & in carne meâ videbo Deum Salvatorem meum.*

Thomas Minot.

SVceſsit (qui à Papa itidem deſignatus eſt) Thomas Minot, Præbendarius de Malaghidert & Hiberniæ Theſaurarius. Conſecratus eſt 1363. Novembris 3. Contentio de Cruce portanda, inter Thomam hunc & Milonem Archiepiſcopum Armachanum denuò excitata eſt. Ex hac vita migravit Londini 10. Iulij 1375.

Robertus

Robertus de Wickeford.

ROBertus Wickfordus conſecratus ſub exitum anni 1375. Temporalium reſtitutionem obtinuit, in hebdomada Paſchatis in ſequentis. Obijt 1390. Auguſti 29. De eo præterea nihil comperi, niſi quod remiſerit & condonaverit eccleſiæ S. Trinitatis, annuam 5. Marcarum ſolutionem, quam prædeceſſores *pro procurationibus* receperunt.

Robertus Waldby.

ROBertus Waldbæus, Epiſcopus Adurenſis in Vaſconia, bullâ Pontificiâ, hûc tranſlatus eſt 18. Calend. Decemb. 1391. Natus huc fertur in civitate Eboracenſi, educatus verò primùm in Tickellienſi cœnobio, ubi (ni fallor, una cum doctiſsimo illo viro Ioanne Waldby fratre ſuo) habitum ſuſcepit fratris Auguſtiniani. Deinde Edwardum Principem bellicociſsimum, (tum Angliæ delicias) in tranſmarinas oras comitatus, Tholoſæ hæſit; *ubi eo excellentiæ demùm devenit*, (inquit Baleus) *ut literatorum primus haberetur*,

retur, linguarum peritia atque eloquentiâ præſtans. Hinc Theologiæ profeſſor Tholoſanis fuit, & tam inſignis prædicator, ut ampliſſimæ fortunæ illi obvenerint. Nam in Epiſcopum Aduренſem conſecratus, poſt aliquot annos, Dublinium (uti diximus) tranſlatus eſt. Paulò poſteà Richardus 2. Rex Angliæ, eum Hiberniæ Cancellarium conſtituit, eodem ferè tempore, quo Richardum Metford Epiſcopum Ciceſtrenſem, ejuſdem regni ordinavit Theſaurarium. Metfordo verò Sarisburiam tranſlato 1395. Robertus noſter Ciceſtriam eodem anno, ſe transferri curavit. Ibi exiguo præfuit tempore, ſiquidem anno inſequenti, ad Archiepiſcopatum Eboracenſem provectus eſt. Franciſcus Godwinus reverendiſsimus Hereſordenſis Epiſcopus obiſſe tradit 1397. Maij 29. Pitſeus verò (perperàm opinor) 1399. 4. Cal. Ianuarij. Sepultus jacet Weſtmonaſterij, (non Eboraci ut Baleus) in medio capellæ S. Edmundi, marmoreo conditus tumulo, cum hujuſmodi (ut accepi) Epitaphio.

Præſul Aduren. poſt hæc Archos Dublinen.
Hinc Ciceſtren. tandem Primas Eboren.

Sed ut Ioannes Pitſeus habet, cum inſcriptione ſequenti.

Hic fuit expertus quovis in jure Robertus,
De VValby dictus, nunc eſt ſub marmore ſtrictus,
Sacræ Scripturæ Doctor fuit & genituræ
Ingenuus medicus, & plebis ———.

Opera ab illo edita recenſet Ioannes Baleus Cent. 6. cap. 88.

Richardus Northalis.

RIchardus Northalis Epiſcopus Oſſorienſis, ad hanc ſedem tranſlatus eſt 1396. Filius fuit (ut nonnullis placet) Prætoris Londinenſis, & Londini, (propè quam civitatem natum ferunt) Carmelita factus, ob conciones, eruditionem, cæteraſq; animi virtutes, ubiq; celebris evaſit. Hinc Regi Richardo 2. innotuit, à quo Oſſorienſis primùm, deinde poſt Waldbei tranſlationem, aſſenſu Pontificio, Archiepiſcopus renunciatus eſt Dublinienſis 17. Quo honore, exiguo tempore potitus, obijt Dublinij 1397. 20. Iulij. De ſcriptis eius, vide itidem Baleum.

Thomas Cranley.

THomas Cranley, Anglus, ſacræ Theologiæ Doctor, Academiæ Oxonienſis quandoq; Cancella-

Cancellarius, Northali defuncto, à Richardo 2. ſufficitur. De conſecrationis tempore, variant ſcriptores. Alij ſacratum volunt 1398. alij (rectiùs opinor) 1397. Sed in hoc conveniunt, Dublinium primùm appuliſſe 7. Octobris 1398. una cum Thoma Holland tum Duce Surriæ & Hiberniæ *locum tenente*. Ab Henrico 4. poſteà Hiberniæ conſtitutus eſt Cancellarius, & ab Henrico 5. ejuſdem regni Iuſticiarius, pauloq; ante obitum denuò Cancellarius. *Vir fuit* (ut ex Lelando Baleus) *qui non modo ingenio, verum etiam calamo (utpote bonis inſtructus artibus) plurimùm valuit.* Dum Iuſticiarius eſſet, epiſtolam ad Regem, terſo carmine, perſcripſit, quam Ioannes Lelandus *non ſine voluptate quadam, legiſſe & memoria ſervaſſe fertur.* In Angliam trajecit 1417. in exitu Aprilis, & 25. inſequentis Maij, jam octogenarius, (honorum & dierum plenus) Farindonæ, è vivis exceſsit. Corpus ejus Oxoniam delatum, in novo collegio, (ubi, ut par eſt credere, educatus fuerat) ſepulturæ traditum eſt. *Vir fuit largus, & eleëmoſynarius,* (Marleburgenſem audis) *magnus clericus, Doctor ſacræ Theologiæ, egregius prædicator, ſuorum locorum ædificator, pulcher, dapſilis, ſanguineus, proceræ ſtaturæ: Ita ut tempore ſuo ſibi diceretur; Specioſus forma,*

præ filijs hominum, diffuſa eſt gratia in labijs tuis, præ facundia. Ob has dotes, Regibus ſub quibus vixit, meritò fuit charus. Dublinij diem obijſſe, & ſepultum aſſerunt (ſed perperàm) Baleus, Pitſeus, alij.

Richardus Talbot.

RIchardus Talbotus nobiliſsima ortus proſapia, frater fuit illuſtriſsimi illius herois, Ioannis Talboti, *Domini de Furnivall*, quem Henr. 6. titulis Comitis Salopię, Waterfordiæ, & Wexfordiæ, ob perſpectam in Gallia fidem & virtutem, exornavit. Conſecratus eſt anno 1417. ut ex albo libro eccleſiæ ſanctæ Trinitatis (à Thoma Fich ejuſdem Eccleſiæ ſubpriore, qui obijt 1517. conſcripto) conſtat. In eccleſia ſancti Patricij 6. parvos canonicos totidemq; choriſtas, inſtituit: quibus poſſeſsiones aſsignavit, unde alerentur. Et in eccleſia S. Michaelis (quam è capella in eccleſiam parochialem erexerat) cantariam fundavit. Præfuit annos fermè 32. (Henr. 5. & 6. toto eo tempore ab arcanis conſilijs.) Intereà bis fuit Hiberniæ Iuſticiarius, & ſemel Cancellarius. Deceſsit 1449. 15. Auguſti. Sub marmore conditus.

tus in eccleſia Divi Patricij, imagine eius æri inciſa ornato. Ibi Epitaphium hujuſmodi inſcriptum legimus.

Talbot Richardus latet hic ſub marmore preſſus,
Archi fuit Præſul hujus ſedis Reverendæ,
Parvos Canonicos, qui fundavitq; choriſtas.
Anno milleno, C. quater, quater X. quoq; nono,
Quindeno Auguſti menſis mundo valedixit:
Omnipotens Dominus cui propicietur in ævum.

Michael Tregury.

ANte exitum ejuſdem anni, in Archiepiſcopum ſacratus eſt Michael Tregurius, patriâ Cornubienſis, & ex Academia Oxonienſi ſacræ Theologiæ Doctor. Homo propter doctrinam & prudentiam tam celebris, ut ab Henr. 5. Rege Angliæ, Cadomum in Normannia accerſitus fuerit 1418. ut regimen ſuſciperet collegij ab illo ibidem tum primùm inſtituti. Ibi, magna cum laude, munus ei commiſſum, cum prælegendo, tum ſcribendo, longo tempore adminiſtraſſe fertur. Opera ejus à Baleo & Pitſeo recenſentur. Anno tandem 1449. defuncto (uti diximus) Talboto, ad hanc ſedem ab Hen. 6. provectus eſt.

Refecit hic mannerium de Tawlaght,& ibidem grandævus è vitâ migravit 1471. Decembris 21. cum huic eccleſię prefuiſſet annos plùs minùs 22. Corpus ejus Dublinium delatum, comitantibus clero, civibuſq; Dublinienſibus, in eccleſia ſancti Patricij,prope Altare ſancti Stephani, ſepultum eſt,ubi monumentum videmus ſpecioſum,ſtatuâ ejus affabrè ornatum. Inſculpti ibi leguntur hi verſiculi,muſis minùs faventibus nati.

Præſul Metropolis Michael hic Dublinienſis
Marmore tumbatus. pro me Chriſtum flagitetis.

Joannes Walton.

IOannes Walton,Abbas Oſneienſis propè Oxoniam, conſecratus eſt 1472. Prædia quædam Archiepiſcopalia, à Talboto & Tregurio,partìm elocata, partìm vendita, ad Waltoni petitionem, conſtitutione Parlamentariâ, ſedi reſtituta comperi, Edwardi 4. anno 18. Poſt ſexennium verò, menſe nimirùm Maio 1484. cæcus tum & valetudinarius, Pontificatu ſe ſponte abdicavit, reſervato ſibi, ad ſuſtentationem, quoad viveret, mannerio de Swordes.

Walterus fitz-Simons.

WAlterus fitz Simons, Iuris utriuſque Baccalaureus, & Eccleſiæ D. Patricij Præcentor, à Sixto 4. in ſucceſſorem deſignatus eſt 14. Iunij 1484. & poſtquam ob proviſionem Pontificiam, regium condonationis diploma impetraſſet, 26. inſequentis Septembris, Dublinij conſecratus eſt. Præfuit annos 27. factus intereà Vicarius ſive *Deputatus* (ut loquimur) Iaſparis Ducis Bedfordiæ, Hiberniæ *locumtenentis*, & poſteà ejuſdem regni Cancellarius. In ſynodo, ab eo Dublinij celebrata, Theologiæ Prælectori, ſalarium aſsignavit, à ſe & ſuffraganeis ſuis, annuatim pendendum. Deceſsit 1511. Maij 14.

Gulielmus Rokeby.

GVlielmus Rokeby, (al. Rokesby) Iuris Canonici Doctor, per Iulium 2. Epiſcopus renunciatus eſt Midenſis 1507. eodemq; anno in numerum admiſſus eorum, qui Henr. 7. ab arcanis erant conſilijs. Poſtea per eundem Papam ad eccleſiam Dublinienſem tranſlatus eſt 28. Ianuarij

nuarij 1511. (vel 1512. ſi initium anni deducas à Calendis Ianuarij.) In ipſo exitu anni 1515. ab Henrico 8. conſtitutus eſt Hibernię Cancellarius. Quo munere, quoad vixit, (ni fallor) potitus eſt. Anno 1518. ſynodum convocavit. Statuta extant in albo Codice eccleſiæ Oſſorienſis. Obijt 1521. menſe Novembri.

Hugo Inge.

HVgo Inge, ſacræ Theologiæ Doctor, Gulielmo Rokesbæo, (à Papa deſignatus) bis ſucceſsit, tam hîc nimirùm, quam anteà in ſede Midenſi. Præfuit Archiepiſcopatui annos 6. conſtitutus interìm Hibernię Cancellarius, id muneris quamdiù vixit, adminiſtravit. Palatium S. Sepulchri ab eo inſtauratum, teſtari videntur inſignia ejus, ſupra oſtium palatij, muro inſerta. Obijt 1528. Auguſti. 3.

Joannes Allen.

IOannes Alanus, Legum Doctor & Theſaurarius eccleſiæ ſancti Pauli Londini, ſucceſsit. Dublinij in Eccleſia ſanctæ Trinitatis conſecratus

cratus eſt 13 Martij (ſtilo Anglicano) 1529. Educatus eſt Cantabrigiæ, ubi gradum ſuſcepit Magiſtri in Artibus. Deinde à Gul. Warhamo Cantuarienſi Archiepiſcopo, Romam miſſus, ut negotia ſua apud Pontificem procuraret, ibidem novem per annos vixit; creatus interèà Legum Doctor. Poſt reditum, à Wolſæo Cardinale, (Archiepiſcopo Eboracenſi) in ſacellanum aſcitus, illius operâ, Hugoni Ingeo, tam in Archiepiſcopatu, quam in Cancellariatu deſignatur ſucceſſor, menſe Septembri 1528. partìm ob plurima illi præſtita officia, partìm in invidiam Geraldi Comitis Kildariæ, quem Cardinalis, machinationibus & inſidijs neſcio quibus, conatus eſt opprimere. Alano adminiſtro, (inter alios) uſus fuerat Wolſæus, *in 40. minoris notæ Monaſterijs evertendis: quod negotium, ut nonnulli animadverterunt, tanquam aurum Tholoſanum, omnibus qui illud attigiſſent, aut pernitiem, aut ſaltem maximas calamitates attuliſſe creditur*, verba ſunt Reverendiſsimi Epiſcopi Herefordenſis in hiſtoria ſua Hen. 8. Ad Alanum quod attinet, (ut cæteros mittam) quadriennio nondum exacto, per Henricum 8. amotus eſt ab officio Cancellarij, & in ejus locũ ſuffectus eſt Georgius Cromer Archiepiſcopus Armachanus, id-

que ad petitionem Geraldi fitz-Gerald comitis Kildariæ, qui eodem ferè tempore, conſtitutus eſt Vicarius ſive Deputatus Henrici ducis Richmondiæ *locumtenentis* Hiberniæ. quod occaſionem dedit veteres inter eos inimicitias renovandi. Brevi poſteà, comes in Angliam vocatus, in arcem̃ Londinenſem conjectus eſt, donec de ſuſpicionibus & criminibus objectis, ſe purgaret. Ex Hibernia accerſitus, antequam diſcederet, mandatum à Rege acceperat, ut talem ſibi in ſucceſſorem eligeret, pro cujus fidelitate, ipſe vellet fidejubere. Quem igitur deſignat? Thomam primogenitum ſuum, (ſericatum vulgò cognominant) juvenem vix annos natum 21. Inimici familiæ Geraldinæ, (inter quos unus uti diximus perhibetur Alanus) jam fraude rem agunt: falſos ſpargunt rumores, comitem in Anglia ſecuri percuſſum, & ſimile malum, Thomæ, fratribus & patruis impendere. Iuvenis hiſce figmentis, ſe paſſus decipi, (gladio & imperij inſignibus Cromero Cancellario reſignatis) in apertam rebellionem prorumpit, & tumultuaria militum manu contractâ, Dublinium obſidet, regionemq; adjacẽtem terro flammaq; devaſtat. Hiſce turbis perterritus Archiepiſcopus, in Angliã profugere

fugere intendens, naviculam (prope portam quam *Dames gate* appellant) conſcendit; ſed ſive ventis adverſantibus, ſive nautarum incuriâ, in littus rejectus eſt prope Clantarfiam, unde Tartainam, (villam non ita multùm diſtantem) progreſſus, ibi aliquandiù deliteſcere decrevit, quod cum Thomę (jam rebelli) innotuerit, poſtero die paulò ante lucẽ, illùc pervenit, patruis ſuis, & ſervorum neſcio quâ catervâ ſtipatus. Tum nullâ morâ interpoſitâ, Ioannes Teeling & Nicholaus Wafer, ut Alanum deducerent, mittuntur. Hi in domum irrumpentes, ſenem è lecto violenter abripiunt, & ſeminudum, ad herum ducunt, quem Alanus, (flexis genibus) ut vitę parceret, iterùm atque iterùm obſecrat. Sed cum fruſtrà juvenis temerarij animum ad miſericordiam flectere deſudaſſet, ad divinas ſe convertit meditationes, & dum in genua ad Deum fundens preces, procumberet, in conſpectu adverſarij, cerebro diſperſo, nefariè fuit occiſus. Hoc ſcelus perpetratum fertur Iulij 28. 1534. At divina vindicta non diù defuit; Nam extinctâ hujus rebellionis flammâ, Thomas Londinum miſſus, 3. Feb. 1536. ſecuri percuſſus eſt, & patrui ejus 5. (ut de cæteris taceam varijs abſumptis cladibus) ad Tibur-

nam ſuſpenſi, ſemivivi dimiſsi, & membratim fuerunt diſſecti. Cæterùm ab Ed.6.anno regni 6. (quod obiter adnoto)Geraldus ejuſdem Thomę frater,poſſeſsionibus ; & à Maria poſteà priſtino honori reſtitutus eſt. Sed ad Alanũ redeamus. Vir fuit ingenio turbido, verùm in menſa hoſpitalis, doctus præterea & antiquitatum aſsiduus inveſtigator,prout ex regiſtris eccleſiæ ſuæ conſtat.

Georgius Browne.

GEorgius Brownus Auguſtinianus Londinenſis, & ejuſdem ordinis in Anglia Provincialis, per Hen.8. ad hunc Archiepiſcopatum evectus, à Thoma Cantuarienſi Archiepiſcopo,aſsiſtentibus Ioanne Roffenſi & Nicholao Sarisburienſi Epiſcopis, conſecratus eſt 19. Martij (ſtilo Anglicano) 1535. Is Chartam impetravit ab Edwardo 6. datam 20 Octobris 1551. ut ipſe & ſucceſſores ſui totius Hiberniæ eſſent Primates, quæ ipſo vivente, Mariæ Reginæ mandato, reſciſſa eſt. Et Georgius Dowdall Archiepiſcopus Armachanus, qui regnante Edward.6. in exilio vixerat, tunc revocatus, Archiepiſcopatum,& titulum eidem annexum, quaſi poſtliminiò

niò repetijt. Hujus tempore (anno ſcilicet 1541.) Henr.8. *Priorem & conventum eccleſiæ cathedralis ſanctæ Trinitatis Dublin. in Decanum & capitulum,* (uti verba ſunt chartæ) *tranſpoſuit & mutavit.* Nova illa fundatio conſtabat ex Decano, Præcentore, Cancellario, Theſaurario, & 6. vicarijs choralibus; Roberto Caſtell aliàs Painſwick ultimo Priore, primo facto Decano. His priſtinas confirmavit poſſeſsiones & immunitates. Adiecit poſteà Edwardus 6. Presbyteros 6. & 2. pueros, (quos choriſtas vulgò appellamus) quibus, (*Durante Beneplacito*) annuam è fiſco aſsignavit penſionem 45. librarum 6. ſol. 8. den. monetæ Anglicæ. Illam penſionem confirmavit & in perpetuum conceſsit Regina Maria. Fundationem ita auctam, aliqua ex parte mutavit nuper ſereniſsimus Rex Iacobus: ita ut hodie in hac eccleſiâ ſunt Decanus, Præcentor, Cancellarius, Theſaurarius, & 3. Præbendarij, præter 6. vicarios chorales & 4. pueros choriſtas. Ordinavit etiam *quod Archidiaconus Dublinienſis, haberet ſtallum in choro, & vocem & locum in capitulo, in omnibus capitularibus actibus, in dicta eccleſia.* Sed ad reliqua pergamus. Cathedralis, (ſancti Patricij) eccleſia, eo ſedente, per annos fermè 8. ſuppreſſa

eſt. Eam verò Maria Regina priſtinæ reſtituit dignitati ſub exitum anni 1554. Circa idem tempus Georgius Brownus exauthoratus eſt.

Hugo Corren.

DEprivato Georgio, ſubſtitutus eſt Hugo Corren aliàs Curwin, Legum Doctor, Archidiaconus Oxonienſis, & Decanus Herefordenſis, qui à Maria Regina, cui fuit à ſacris, Hiberniæ Cancellarius Grenovici deſignatus 13. Septembris 1555. ad ſedem ſuam pervenit, menſe Octobri inſequenti. Cui cum annos 12. præfuiſſet, (conſtitutus interìm ad tempus, unus Hiberniæ Iuſticiariorum) ingraveſcente ſenectute, Oxoniá ſe transferri curavit, ac poſt unicum annum in illa ſede exactum, mortem obijt Swinbrochiæ prope Burfordiam, & ibidem in Eccleſia parochiali ſepulturæ eſt traditus 1. Novembris Anno Dom. 1568.

Adamus Loftus.

ADamus Loftus, patria Eboracenſis, Thomæ comitis Suſſexiæ, Hiberniæ proregis ſa-

ſacellanus, per Reginam Elizabetham, Dowdallo ſucceſſor deſignatus in eccleſia Armachana, ab Hugone Dublinienſi Archiepiſcopo conſecratus eſt, ſub exitum anni 1562. Inde Dublinium tranſlatus Auguſti 8. 1567. cum paulò antè, Cantabrigiæ, ubi fuerat educatus, ſacræ Theologiæ Doctoris gradum (una cum Ioanne Whitgift poſteà Cantuariēſi Archiep. & alijs) cōſecutus eſſet. Mortuo Rob. Weſton cōſtitutus eſt ad tēp° magni ſigilli cuſtos, & Gul. Gerard eq. aur. defuncto denuò C. S. & poſteà Hiberniæ factus Canc. eo munere ad mortē uſq; functus eſt. Ter fuit unus è Iuſticiarijs Hiberniç, annis nimirùm 1582. 1597. & 1599. Primus denique fuit Præpoſitus (obitèr adnoto) Collegij SS. Trinitatis juxta Dublin. quod anno 1591. Elizabetha Regina, ut Inſulam Religionis & literarum luce illuſtraret, poſuit. (Vbi olim Dermitius filius Murchardi Rex Lageniæ cœnobium Canonicis regularibus fundaverat) prædijs ditavit, & Academicis ornavit privilegijs. Nec prætermittere hîc licet, munificentiam inclyti ejus ſucceſſoris nuperrimi Regis Iacobi, qui præter annuam è fiſco penſionem, ampliſsimas in Vltonia poſſeſsiones elargitus eſt. Hujus me alumnum Collegij, qua par eſt reverentia agnoſco. Deceſsit

Du-

Dublinij, ſenectute gravis, Aprilis 5. 1605. in Eccleſia Divi Patricij ſepultus. Exactis in hac ſede annis 37. & menſibus fermè 8. Annis verò à conſecratione 42.

Thomas Jones.

THomas Iones Lancaſtrenſis, Artium magiſter ex Academia Cantabrigienſi, ac è Dublinienſi, ſacræ Theologiæ Doctor, Cancellarius primùm, deinde Decanus eccleſiæ ſancti Patricij Dublin. in Epiſcopum Midenſem conſecratus eſt, in eadem eccleſia 12. Maij 1584. menſe inſequenti in numerum eorum aſcitusqui Reginæ Elizabeth. ab arcanis erant conſilijs. Huc demùm tranſlatus eſt 8. Novemb. 1605. Eodemq; tempore à Rege Iacobo, Hiberniæ factus Cancellarius, munus illud quoad vixit, adminiſtravit. Ex hac vita migravit, (in Palatio S. Sepulchri) 10. Aprilis 1619. cum annos hîc prætuiſſet 13. menſes 5. dieſque duos. Bis intereà factus unus Hiberniæ Iuſticiariorum. Paucis poſt obitum horis, Cuſtodia magni ſigilli, Primario *Banci* Regij Iuſticiario, Primario Baroni Scaccarij, & Rotulorum præfecto ſive (ut loquimur) Magiſtro, com-

commiſſa eſt. Sepultus jacet in eccleſia Diui Patricij, prope monumentum illius memoriæ ab hęrede extructum.

Lancelotus Bulkley.

LAncelotus Bulkley ſacræ Theologiæ Doctor Dublinienſis, nobili ortus familia, in Mona ſive Angleſeia, educationem habuit Oxoniæ, in Collegio quod ab æneo naſo nomen habet, (ubi gradum ſuſcepit Magiſtri in Artibus) Ex Archidiacono Dublinienſi, fit Dublinienſis Archiepiſcopus, conſecratus Pontanæ, (in eccleſia ſancti Petri) 3. Octobris 1619. à Chriſtophero Armachano Archiepiſcopo, aſſiſtentibus Thoma Kilmorenſi & Theophilo Dromorenſi, Epiſcopis. A Iacobo Rege, paulò pòſt Conſiliarijs ſuis in Hibernia annumeratus eſt.

EPISCOPI DARENSES.

Lonius. Ivorus. Conlæthus.

LOnius primus fuit (ut fertur) hujus ſedis Epiſcopus. Ei Ivorus quidam ſucceſsiſſe perhibetur. Quamdiù illi ſederint, aut quando obierint, non comperi. Conlæthus deceſsit anno 519. & in eccleſia ſua, prope ſummum Altare ſepultus eſt. Oſſa ejus in capſulam deauratam, gemmiſq; ornatam, tranſlata ferunt anno 801. A Conlætho ad Anglorum uſq; adventum memoria Epiſcoporum Darenſium exigua ſupereſt. Hi memorantur in Annalibus noſtris.

Mælcoborconus obijt 708.
Lomtuilæus is obijt 785.
Snedbran obijt eodem anno.
Tuadcar obijt 833.
Orthanachus deceſsit 840.
Moengal ob. 870.

Ro-

Robertacus mac Nacerda ob.874.
Laſran mac Moctigern.ob. eodem anno.
Suibne o Fianacta qui obijt 880.
Scandalus obijt 884.
Mælfinanus defunctus eſt 949. vel 950.
Amuchaid ob.981.
Mælmartan ob.1028.
Mælbrigde ob. 1042.
Ferdonoch ob. 1102.
mac Dongail ob. 1108.
Finanus O Gorman deceſsit Killeighæ, 1160. & ibidem ſepultus eſt.

Malachias.

MAlachias ſucceſsit. De eo fit mentio in vitâ Laurentij Dublinienſis Archiepiſcopi, à Surio editâ. E vivis exceſsit 1176. menſe Ianuario.

Nehemias.

NEhemias in Epiſcopum promotus eſt Anno 1177. De tempore obitus ejus, nihil certi habeo.

Cornelius.

COrnelius ecclesiæ primùm Cloncurriensis Rector, deinde Archidiaconus Darensis, in Episcopum legittimè electus, consecratus est 1206. & anno 1222. è vita migravit.

Radulphus de Bristoll.

RAdulphus de Bristoll, idem (puto) qui primus fuit Thesaurarius Ecclesiæ sancti Patricij Dublin. anno 1223. consecratus est. Cœnobio Glastonienſi in Anglia indulgentias quasdam concessisse fertur. Decessit sub initium anni 1232. Scripsit is vitam Laurentij Dublinien-sis Archiepiscopi.

Joannes de Tanton.

SVccessor ejus Ioannes de Tanton (fortè Stanton) annos præfuit 25. obijt 1258. sub initium ætatis.

Simon

Simon de Kilkenny.

SImon Kilkennienſis, ita cognominatus (ut opinor) quòd Kilkenniæ natus, Eccleſiæ Darenſis Canonicus, in Epiſcopum electus, aſſenſum regium obtinuit 21. Octobris 1258. Deceſsit Kildariæ 1272. ineunte Aprili. Per aliquot deinde annos ſedes vacavit.

Nicholaus Cuſack.

NIcholaus Cuſak Monachus, neſcio cujus ordinis, ſucceſsit, & mortem obijt 1299. menſe Septembri, cum ſediſſet annos plùs minùs 23. & in eccleſia ſua ſepultus eſt.

Walterus le Veele.

IAnuarij inſequentis 5. Edwardus 1. electionem Walteri le Veele, Cancellarij Darenſis, confirmavit. Is præfuit annos pluſquam 32. Deceſsit menſe Novembri 1332. & in eccleſia ſua dicitur ſepultus. Eo ſedente (anno nimirùm 1310.) Parlamentum Kildariæ habitum eſt.

Richardus Hulot.

PEr sesquiannum tum sedes vacavit, Aprilis deinde 25. anno 1334. Richardus Hulot, (aliàs Houlot) Archidiaconus Darensis in Episcopum electus, temporalium restitutionem obtinuit. Ab hac luce migravit 24. Iunij 1352. consecrationis 19.

Thomas Giffard.

THomas Giffard Presbyter secularis, consecratus est anno 1353. obijt 25. Septembris, 1365. & Kildariæ in ecclesia cathedrali sanctæ Brigidæ sepultus est. Tum sedes per integrum annum & ampliùs vacavit.

Robertus de Aleton.

RObertus de Aleton consecratus 1367. hanc dioceſim diù gubernavit, vixit enim anno 1397. Sed quando obierit mihi incompertum.

Thomas

Thomas.

DE eo præter nudum nomen, nihil traditum reperi.

Joannes Madock.

IOannes Madock Oxonienſis Academię alumnus, deceſsit 1431. Baleus mentionem facit cujuſdam Gulielmi Quaplodi Carmelitæ, quem his temporibus Epiſcopum Darenſem vixiſſe tradit. At hallucinatum opinor. Nam Ioannes Madocus præfuit annos 22. & ampliùs.

Gulielmus.

SVcceſſor ei deſignatus eſt ab Eugenio 4. Gulielmus Archidiaconus Darenſis, qui cum annos 14 præfuiſſet, obijt 1446. Octobr. 26.

Galfridus Atherford.

GAlfridus Atherford (al. Hereford) Dominicanus, ab eodem Eugenio proviſus, conſecrationem obtinuit ſub feſtum Paſchatis 1447. Sedit annos plùs minùs 15. & in eccleſia ſua tumulatus eſt.

Richardus

Richardus Lang.

RIchardus Lang succesſit. Huic cuſtodia Temporalium Archiepiſcopatus Armachani (ſede vacante) commiſſa eſt anno 11. Edward. 4. Obijt 1475. Auguſti 24.

Jacobus.

DE Iacobo ſucceſſore ejus, præter nudum nomen nihil traditum comperi.

Wale. Barret.

SVcceſsit ei Waleus quidã, & Waleo Barettus. De his porrò nihil (quod ſciam) traditur.

Edmundus Lane.

EDmundus Lane ſucceſsit. Et huic Epiſcopatui præfuit annos 40. & ampliùs, ut ex regiſtro Ioannis Alani Archiepiſcopi Dublinienſis, conſtat. Deceſsit ſub exitum anni 1522.

Thomas

Thomas Dillon.

THomas Dillon patriâ Midenſis, mortem obijt anno 1531. cum ſediſſet annos plùs minùs 8.

Walterus Welleſley.

WAlterus Welleſley, (vulgò Weſley) Prior Canonicorum cœnobij Connallenſis in agro Kildarienſi, quãdoq; Rotulorum Magiſter, à Papa, rogante Henr. 8. hunc Epiſcopatum obtinuit, & Temporalibus reſtitutus eſt 23. Septembris 1531. Prioratum porrò, quoad vixit, per diſpenſationem retinuit. Deceſsit paulò ante exitum anni 1536. (vel ut alij perperàm opinor 1540.) & in cœnobio ſuo jacet ſepultus.

Gulielmus Miagh.

QVi ſucceſsit, Gulielmus Miagh, in comitatu Corcagenſi natus, vitam hanc reliquit 1548. Decemb. 15.

Thomas Lancaſter.

THomas Lancaſter Dublinij conſecratus eſt 1550. menſe Iulio, per Georgium Dublinienſem Archiepiſcopum. Et 3. inſequentis Septembris facultatem impetravit Decanatum Kilkennienſem ſimul cum hoc Epiſcopatu retinendi. Anno verò 1554. per Dowdallum Armachanum Archiepiſcopum, Leveruſum (qui illi ſucceſsit) & alios delegatos, ſede exturbatus eſt, quod doctrinæ Pontificiæ ſubſcribere recuſaret.

Thomas Leverous.

ILli à Maria Regina deſignatus eſt 1. Martij (ſtilo Anglicano) 1554. Thomas Leveruſus, patria Kildarienſis, Decanus eccleſiæ S. Patricij Dublinij, tum nuper reſtitutæ. Sed per Papalem Bullam non fuit confirmatus ante 3. Auguſt. 1555. Cum annos ſediſſet fermè 5. tam Epiſcopatu, quam Decanatu, (nam utrumque ſimul tenuit per diſpenſationem) exutus eſt, quod juramentum, de Primatu Regio, ſuſcipere recuſaret. Deceſsit

ceſsit Naaſæ, circa annum 1577. & ibidem in eccleſia parochiali ſancti Davidis, (vt fertur) ſepultus eſt.

Alexander Craike.

SVcceſsit Alexander Craik Theologiæ Bacalaureus. Is, Decanatu ſancti Patricij, & Epiſcopatu Darenſi, (quos ſimùl retinuit) non contentus, Manneria & prædia fermè omnia Epiſcopalia, cum Patricio Sarsfeldio permutavit, pro decimis quibuſdam parvi valoris. Hac permutatione, antiquiſsima ſedes Darenſis ad pudendam redacta eſt paupertatem. Cum triennium duntaxat ſediſſet, morte ſublatus eſt Anno 1563.

Robertus Daly.

ILlum ſequutus eſt Robertus Daly Præbendarius Clonmethanenſis. Sedit annos 18. ter interim per rebelles quaſi nudus è domo ſua ejectus, & bonis ſpoliatus. Deceſsit in hyeme, 1582.

Daniel Neylan.

DAniel Neylanus Rector de Inisçatty in dioceſi Laonenſi, ab Adamo Dublinienſi Archiepiſcopo, conſecratus eſt 1583. Obijt 18. Maij Anno. 1603. cum præfuiſſet annos 19. & 6. menſes.

Gulielmus Pilſworth.

GVlielmus Pilſworth Prębendarius de Mohahannock, Artium Magiſter, è Collegio Magdalenenſi Oxoniæ, in Epiſcopum Darenſem 11. Septembr. 1604. Balſoonę in comitatu Midenſi, (propter peſtem tunc Dublinij graſſantem) conſecratus eſt.

EPISCOPI

EPISCOPI FERNENSES.

S. Edanus.

FErnenſes ſalutemus. S. Edanus (vulgò S. Mædogus & Moeg) nobili ortus proſapia, in loco Inisbreagmuig appellato: dum adoleſcens eſſet, familiaritatem cum ſancto Laſeriano in cœnobio Deveniſhenſi contraxit, poſteà patriam deſerens, in Walliam trajecit, ad ſanctum Davidem Menevenſem Epiſcopum, quocum diù vixit, ab eo interim diligentèr inſtitutus. In Hiberniam tandem, Davidis *juſſu* & benedictione, reverſus, poſt aliquot annos, mandato Brandubi Regis Lageniæ, qui locum ei conceſſit, ubi nunc ſita eſt Ferna, in Epiſcopum, vel (ſi authori vitæ ejus credamus) in Archiepiſcopum Fernenſem ſacratus eſt. Hîc cum annos plùs minùs 50. paſtorali munere perfunctus eſſet, 632. Ianuarij 31. (quo die memoria ejus celebratur) *fundatis multis eccleſijs & peractis maximis*

maximis miraculis (sic author prædictus) *fœlicissimo obitu, ad Christum migravit.* In Ecclesia sua sepultus est.

S. Molingus.

SAnctus Molingus natus est in regiuncula Kenshelaghensi, quæ nunc pars est comitatus Wexfordiæ, adolescens adhuc, monasticam amplexus est vitam. Posteà Aghacainidæ, ad ripam Barroi fluvij, (quæ hodie vulgò Teghmoling appellatur) in cœnobio à se constructo Abbas præfuit. Ibi plerunque, nonnunquam verò Glendelacæ complures transegit annos. Interim scripsisse ferunt Hibernicè, vaticinia quędam, quibus multa prædixit, (si scriptori vitæ ejus fidem adhibeamus) de Regibus Hiberniæ, & de prælijs & mortibus eorum, *usque in finem seculi.* Anno tandem 632. à rege Lageniæ, procerum suasu, *constitutus est Archiepiscopus, in sede & in cathedra S. Mædogi.* Vitam hanc reliquit 17. Iunij. De anno, nihil traditum comperi. Corpus Teghmolingę, in cœnobio suo, honorificè sepultum est, ubi miracula nescio quæ posteà patrata dicuntur. De BB. Edano & Molingo quæ tradidi, desumpta

ta ſunt ex eorum vitis MSS. in Bibliotheca Reverendiſsimi in Chriſto patris Iacobi Vſſerij Armachani Archiepiſcopi.

Comanus ſucceſsit, & deceſsit 675.

Diratus obijt 692.

Cillenius ob. 714. De ſucceſſoribus ejus, per trecentos & ampliùs annos, nullam reperi mentionem.

Dermitius O Rudican obijt 1048.

Flan O Corboy.

Foghdathus O Hanrecan.

Nelanus mac Donegan.

Carbricus O Kerny.

Gelaſius (al. Cella) O Colman ob. 1117.

Carthagus O Malgobry.

Meliſa O Cathan.

Rodericus (al. Rory) O Traſsy.

Joſephus O Hethe.

IOſephus O Hethe annos præfuit plùs minùs 30. In charta fundationis Monaſterij Donbrothienſis, cui teſtis fuit, Epiſcopus appellatur Wexfordiæ. Mortem obijt 1185. & Wexfordiæ (ut opinor) ſepultus eſt.

Albinus

Albinus O Mulloy.

DEfuncto Iosepho, Ioannes comes Moretoniæ (postea Rex Angliæ) præsulatum hunc obtulit Giraldo Barry vulgò Cambrensi, Archidiacono Menevensi, & Episcopatum Leighlinensem, tunc fortè vacantem, huic sedi adjecturum promisit. Eo autem recusante, in Episcopum electus est Albinus O Mulloy monachus primùm, deinde Abbas Baltinglassensis, ut ex vita MS. ejusdem Giraldi, in Bibliotheca V.C. Roberti Cottoni equitis aurati & Baronetti constat. Acrem ibi memoratam reperi contentionem, inter Giraldum illum & Albinum, in synodo Dublinij coacta, sub medium quadragesimæ 1185. De certamine quod habuit cum Gulielmo Marescallo seniore, comite Penbrochiæ, qui duo Manneria ad Episcopatum pertinentia invaserat, (in quo tamen Episcopus succubuit) petas (si placet) historiam majorem Matthæi Parisiensis, ubi pag. 931. fusè habetur. Decessit admodum senex sub exitum anni 1222. cum præfuisset annos plùs minùs 36. Eodem anno sex alias ecclesias (obiter adnoto) Limericensem, sc. Lismorensem,

Liſmorenſem, Darenſem, Waterfordenſem, Clonenſem, & Roſſenſem, paſtoribus viduatas, conſtat.

Joannes de S. Joanne.

SVcceſsit Ioannes de S. Ioanne, Hiberniæ Theſaurarius, Anglorum primus, qui hanc ſedem obtinuit. In eccleſia ſua, is Decanatum vel erexit, vel dotavit. Prioratum S. Ioannis de Iniſcorthy, (aſſenſu Giraldi de Prindergaſt loci Patroni) cellam fecit cœnobij S. Thomæ Dublinij. Is porrò, vel qui Epiſcopus fuit 1240. ſynodum eo anno coegit Wexfordiæ, in cœnobio ſanctorum Petri & Pauli de Selsker. Hujus ſynodi canones nuper mihi impertivit venerandæ Antiquitatis cultor, Daniel Molineuxius *Vlſter* rex Armorum.

Galfridus de S. Ioanne.

GAlfridus à ſancto Ioanne, (qui illum ſubſequutus eſt) deceſsit ſub initium anni 1258. ſed quando ingreſſus fuerit nondum comperi.

Hugo de Lamport.

HVgo de Lamport Thesaurarius Fernensis, legittimè electus succesſit, ab Henr. 3. confirmatus 10. Iulij anno regni 42. Christi 1258. eodemque anno consecrationem obtinuit. Vir de cœnobio S. Albani in Anglia benè meritus, nam in ejusdem cœnobij regiſtro, inter benefactores numeratur, licet quid contulerit non compertum habeo. Vita functus est 1282. Maij. 23.

Richardus de Northampton.

RIchardus de Northampton ecclesiæ Laonensis Canonicus. Temporalibus restitutus est 13. Octobris 1282. & 13. Ianuarij 1303. (vel si initium anni deducas à Calend. Ian. 1304.) defunctus est, consecrationis 21. Fernæ in ecclesia cathedrali sancti Edani sepultus.

Simon de Evesham.

IVnij 22. 1304. Simon de Evesham, (alijs Hernesby) consecratus est, & 1. die insequentis

tis Septembris, cum præſulatum vix deguſtaſſet, è vjvis exceſsit.

Robertus Walrand.

RObertus Walrand ſedit annos plùs minùs 16. & deceſsit Fernæ, 17. Novembris anno 1321.

Adamus de Northampton.

ADamus de Northampton in Epiſcopum Fernenſem conſecratus eſt, in feſto ſanctæ Trinitatis 1322. Eccleſiæ ſuæ Decanatui appropriavit Eccleſiam de Maglas. Obijt 1346. Octobris 29. Illo ſedente Ferna per rebelles ſuccenſa & direpta eſt.

Hugo de Saltu.

QVi ſucceſsit, Hugo de Saltu eccleſiæ ſancti Patricij Dublinij Præbendarius, Dublinij ſacratus in Dominica Paſsionis 1347. ante finem ejuſdem anni à Papâ, (qui proviſionem eccleſiæ Fernenſis vivente Adamo, ſibi reſervaſſe dicebat) exauthoratus eſt.

Galfridus Grosseld.

SVccessit illi, à Clemente 6. designatus, Galfridus de Grosseld sacrę Theologię Doctor, ordinis Heremitarum sancti Augustini, Avinione (ni fallor) consecratus. Temporalibus restitutus est 26. Martij. 1348. & 22. Octobris insequentis ex hac vita migravit.

Joannes Esmond.

IOannes Esmond, (aliàs Estmond) sub exitum anni 1349. consecratus, brevi posteà, quam ob causam non comperi, à Papâ deprivatus est. Quidam Ioannes Esmond Episcopus factus est Emelacensis 1357. non possum non existimare hunc illum ipsum fuisse.

Gulielmus Charnells.

DIcto obice sublato, Gulielmus Charnells, nescio cujus societatis Monachus, per Papam huic sedi præfectus, temporalibus restituitur 15. Octobris Edw. 3. 14. hoc est, 1350.

Castrum

Caſtrum Fernenſe per rebelles captum, hic (famulis & cliẽtibus ſuis ſtipatus) fuſis profligatiſq; rebellibus, recuperavit. Præfuit annos fermè 12. factus intereà ad tempus Hiberniæ Theſaurarius. Obijt 1362. menſe Iulio.

Thomas Den.

THomas Den Archidiaconus Fernenſis, inſigni & antiqua ortus familia, conſecratus in feſto ſanctæ Trinitatis 1363. hanc ſedem adminiſtravit annos pluſquam 37. ab hac luce ſubſtractus 27. Auguſti 1400.

Patricius Barret.

IN Epiſcopatu ſucceſsit Patricius Barretus, Canonicus cœnobij Kellenſis in Oſſoria. Pontificis mandato in Epiſcopum ſacratus eſt Romæ, menſe Decembri 1400. Hic ad tempus fuit Hiberniæ Cancellarius. Cœnobio ſanctorum Petri & Pauli de Selsker juxta Wexford, eccleſiam de Ardcolm appropriavit. Deceſsit 1415. 10. Novembris, & in cœnobio Kellenſi prædicto ſepultus eſt.

Robertus Whittey.

ROBertus Whittey Ecclesiæ Fernensis Præcentor, (à Martino 5. Papa Episcopus designatus) antedicto Cœnobio Selskerensi Wexfordiæ appropriavit ecclesiam de Ardkevan. Obijt anno Dom. 1458. consecrationis 42. ætatis autem 88. cum per decennium fermè ante obitum lecto affixus jacuisset.

Joannes Pursell.

IOannes Pursellus (qui successit) è vita migravit an. 1479. cum præfuisset annos plùs minùs viginti.

Laurentius Nevell.

DEfuncto Pursello, à Sixto 4. provisus est Laurentius Nevellus, ecclesiæ Fernensis Canonicus, vir nobiliortus familia. Temporalibus restitutus est 20. Maij 1480. Præfuit huic ecclesiæ circiter annos 23. & defunctus est anno 1503.

Edmundus

Edmundus Comerford.

EDmundus Comerford Kilkennienſis Decanus, Kilkenniæ in eccleſia S. Canici conſecratus eſt 1505. & cum hanc ſedem annos duntaxat 4. rexiſſet, deceſsit die Paſchatis anno Dom. 1509.

Nicholaus Comyn.

NIcholaus Comyn in Epiſcopum Fernenſem ſacratus Londini in eccleſia Paulina 20. die Ianuarij 1509. ad Epiſcopatum Waterfordenſem & Liſmorenſem tranſlatus eſt anno 1519. Is Chorum eccleſiæ ſanctæ Trinitatis Waterfordiæ, (à Roberto Lumbardo Decano adjutus) teſtudine picturis operis egregij ornatâ, operuit 1522. Menſe tandem Iulio 1551. tranſlationis 32. grandævus tum & valetudinarius reſignavit.

Ioannes Purſell.

SVcceſsit in Epiſcopatu Fernenſi Ioannes Purſell, qui Romæ conſecratus eſt 6. Maij 1519

1519. & Iulij 20. 1539. vitam hanc reliquit.

Alexander Devereux.

ALexander Devereux, postremus Abbas Donbrothiensis, Balmagirræ natus in comitatu Wexfordiæ, Dublinij in Ecclesia Divi Patricij sacratus est 14. Decembris 1539. annoque 1566. cum annos sedisset fermè 27. Fethardę decessit, & in cancello ecclesiæ parochialis ibidem sepultus est.

Joannes Devereux.

IOannes Devereux Decanus Fernensis, sub finem ejusdem anni, per Hugonem Correnum Dublinien sem Archiepiscopum, in Episcopum consecratus est. Decessit 1578. & Wexfordiæ, in ecclesia parochiali sanctæ Mariæ, tumulo conditus est.

Hugo Allen.

ANno insequenti ab Elizabetha Regina in successorem electus est Iacobus Proctor, Præ-

Præbendarius eccleſiæ Sarisburienſis in Anglia. Is verò ante conſecrationem deceſsit. Maij tandem 24. 1582. Hugo Allen Epiſcopus Dunenſis & Connorenſis hùc tranſlatus eſt. In Hiberniam primùm pervenit cum Thoma Smitho 1572. Transfretationis cauſam cum ſucceſſu, ad eũdem annum, ſic exprimit Camdenus. *Thomas Smithus Reginæ à ſecretis, vir prudens & eruditus, neglectæ Hiberniæ miſertus, à Regina impetravit, ut colonia in Cherſoneſſum Hiberniæ, quam Ardes vocant, in Ultoniæ ora orientali, ſub filio notho, quem unicum habuit, ad imbuendos ſemibarbaros, humanitatis cultu deduceretur. Speravit ille locum facilè defendi poſſe, præſidijs in Iſthmo anguſta diſpoſitis, quâ reliquæ inſulæ adjungitur. Cuilibet peditи* CXX. *jugera, cuilibet equiti* CCXL. *jugera, quæ* D. *jugeribus Anglicis reſpondent, conceſsit; pro quibus ſingulis, ſingulos denarios quotannis penderent, ſed optato ſucceſſu caruit. Thomas enim filius cum coloniam deduxiſſet, perfidia Neali Briani Artho interceptus & occiſus erat. Nealum autem Malbeius Anglus, qui Lecaliæ vicinæ præfuit; nullam injuſtam necem perfido inſidiatori afferri poſſe ratus, illicò occidit, & lupis vorandum reliquit.* Allenus anno ſequenti in Epiſcopum ſacratus eſt Dunenſem & Connorenſem

à Thoma Armachano Archiepiscopo, annoque 1582. Fernam (uti diximus) migravit. Hic Mannerium de Fethard (præter multa prædia) in plurimos elocavit annos, reditibus exiguis sedi reservatis. Mannerium verò illud repetijt hodiernus Episcopus. Mortem obijt Fethardæ anno Dom. 1599. & in ecclesia parochiali ibidem sepultus est.

Robertus Grave.

ROBertus Grave Decanus Corcagensis, patria Cantianus, Academię Cantabrigiensis alumnus, ab Elizabetha Regina Episcopus tam Fernensis quam Leghlinensis designatus, Dublinij in ecclesia sanctæ Trinitatis consecratus est, mense Augusto 1600. & primo insequentis Octobris, dum Wexfordiam per mare iter intendit, orta tempestate in ipso portu Dublinensi, naufragio perijt.

Nicholaus Stafford.

GRaveo in utroque Episcopatu succesit Nicholaus Stafford Cancellarius Fernensis. Conse-

Conſecratus eſt ſub medium Martij (ſtilo Anglicano) 1600. Sedit annos 3. & menſes 8. Diem clauſit extremum 15. Novembris 1604. & Wexfordiæ in eccleſia beatæ Mariæ ſepultus eſt, ſub eodem tumulo (ut accepi) quo prædeceſſor ejus Ioannes Devereux.

Thomas Ram.

THomas Ram natus eſt Windſoræ in comitatu Berkenſi, educatus Ætonæ primùm, deinde Cantabrigiæ in collegio Regio, donec artium Magiſter creatus, cum Roberto Eſſexiæ comite, cui fuit à ſacris, in Hiberniam venit 1599. Anno inſequente per Carolum Baronem Montjoium Hiberniæ proregem, (poſteà Devoniæ comitem) cujus ſacellanus tum fuit, Corcagenſis primùm, deinde Fernenſis conſtitutus eſt Decanus. Poſt quinquennium ad Epiſcopatus Fernenſem & Leghlinenſem evectus, conſecratus eſt Dublinij, in eccleſia cathedrali S. Trinitatis, 2. die Maij 1605. (ſede Dublinienſi vacante) per Henricum Vſſerium Archiepiſcopum Armachanum. Illaſque dioceſes is etiamnùm adminiſtrat.

EPISCOPI OSSORIENSES.

S. Keranus al. Ciaranus.

SEdes Episcopalis Ossorienſis Saigeræ, (quam hodiè Seir-keran appellamus) primùm collocata, inde (ut nonnullis placet) Aghavoam in Ossoria ſuperiori, demùm verò, bonis avibus, Kilkenniam tranſlata eſt. Primus Saigerenſis Episcopus fuit S. Keranus filius Lugnei, (alius à Kerano vulgò dicto filio artificis, qui Clonmacnoiſiæ ubi præfuit Episcopus deceſsit 548.) Natus dicitur in Ossoria, parentibus ethnicis. Iuvenis in partes tranſmarinas profectus, Romæ tandem, ubi Chriſtianam Religionem amplexus eſt, annos 20. hæſit. *Tum Episcopus ordinatus* (ſic author MS. vitæ ejus) *miſsus eſt ad patriam ſuam, Hiberniam ſcilicet, & occurrit ei in via in Italia, ſanctus Patricius Archiepiſcopus totius Hiberniæ, & videntes ſe invicem, ſancti Dei gaviſi ſunt. Tunc ſanctus Patricius non erat Episcopus, ſed poſteà*

postea à Cælestino Papa ordinatus est Archiepiscopus, & missus est ad prædicandum in Hiberniam. Cui jam quamvis alij sancti, ante se erant in Hibernia, Dominus custodivit magisterium & omnem Archiepiscopatum Hiberniæ; quia per neminem Reges vel duces Hiberniæ ante Patricium Deo crediderunt. Keranus post reditum, Domini sui talentum non occultans, Christum diligentèr prædicavit, multosque ab idolorum cultu ad fidem convertit. Sedem fixit Saigeræ (in territorio Elienſi) ubi cœnobium porrò condidit. De Mannerio de Seir-keran (hîc obitèr adnoto) injustè ab alijs usurpato, & Galfridi S. Leger Episcopi operâ sedi Ossorienſi restituto 1284. posteà suo loco. Vixit annos (si dicto authori credamus) 305. Quando verò decesserit, vel quos habuerit successores per multa secula, nondum comperi.

Donaldus O Fogerty.

DE tempore & loco obitus ejus, sic vetustus Codex MS. *Donaldus O Fogertaig Episcopus Ossorienſis & Comorbanus Ciarani, in bona senectute, in pace Christi quievit, apud Rathciaran 8. Id. Maij* 1178. Præfuit (ut puto) 20. & ampliùs annos.

EPISCOPI OSSORIENSES.

S. Keranus al. Ciaranus.

SEdes Episcopalis Ossorienſis Saigeræ, (quam hodiè Seir-keran appellamus) primùm collocata, inde (ut nonnullis placet) Aghavoam in Ossoria ſuperiori, demùm verò, bonis avibus, Kilkenniam tranſlata eſt. Primus Saigerenſis Episcopus fuit S. Keranus filius Lugnei, (alius à Kerano vulgò dicto filio artificis, qui Clonmacnoiſiæ ubi præfuit Episcopus deceſsit 548.) Natus dicitur in Ossoria, parentibus ethnicis. Iuvenis in partes tranſmarinas profectus, Romæ tandem, ubi Chriſtianam Religionem amplexus eſt, annos 20. hæſit. *Tum Epiſcopus ordinatus* (ſic author MS. vitæ ejus) *miſſus eſt ad patriam ſuam, Hiberniam ſcilicet, & occurrit ei in via in Italia, ſanctus Patricius Archiepiſcopus totius Hiberniæ, & videntes ſe invicem, ſancti Dei gaviſi ſunt. Tunc ſanctus Patricius non erat Epiſcopus, ſed poſteà*

poſteà à Cæleſtino Papa ordinatus eſt Archiepiſcopus, & miſſus eſt ad prædicandum in Hiberniam. Cui jam quamvis alij ſancti, ante ſe erant in Hibernia, Dominus cuſtodivit magiſterium & omnem Archiepiſcopatum Hiberniæ; quia per neminem Reges vel duces Hiberniæ ante Patricium Deo crediderunt. Keranus poſt reditum, Domini ſui talentum non occultans, Chriſtum diligentèr prædicavit, multoſque ab idolorum cultu ad fidem convertit. Sedem fixit Saigeræ (in territorio Elienſi) ubi cœnobium porrò condidit. De Mannerio de Seir-keran (hîc obitèr adnoto) injuſtè ab alijs uſurpato, & Galfridi S. Leger Epiſcopi operâ ſedi Oſſorienſi reſtituto 1284. poſteà ſuo loco. Vixit annos (ſi dicto authori credamus) 305. Quando verò deceſſerit, vel quos habuerit ſucceſſores per multa ſecula, nondum comperi.

Donaldus O Fogerty.

DE tempore & loco obitus ejus, ſic vetuſtus Codex MS. *Donaldus O Fogertaig Epiſcopus Oſſorienſis & Comorbanus Ciarani, in bona ſenectute, in pace Chriſti quievit, apud Rathciaran 8. Id. Maij* 1178. Præfuit (ut puto) 20. & ampliùs annos.

Fœlix O Dullany.

SVcceſsit ei Fœlix O Dullany Monachus Ciſtercienſis. Hic Aghavoa relicta, cathedram Epiſcopalem Kilkenniam tranſtuliſſe fertur, & ibidem fundamenta jeciſſe Eccleſiæ cathedralis, poſteà ſancto Canico Abbati dicatæ. Præfuit annos plùs minùs 24. tumque (anno ſcilicet 1202.) decedens, in Monaſterio beatæ Mariæ de Ieripont conditus eſt. Ad ejus tumulum, qui à Septentrionali parte ſummi Altaris viſitur, multa olim patrata ferunt miracula.

Hugo Rufus.

HVgo Rufus Anglus, Canonicus Auguſtinianus, & primus Cœnobij Kellenſis (in Oſſoria) Prior, totius Cleri conſenſu in Epiſcopum electus 1202 ante finem ejuſdē anni conſecrationē obtinuit. Illius ſuaſu Thomas filius Anthonij cœnobium S. Columbæ de Iniſtiock condidit, ut ex charta fundationis conſtat. Gulielmo Mareſcallo ſeniori comiti Penbrochiæ, is magnam partem urbis Kilkennienſis conceſsit, unâ

unâ auri unciâ ſibi & ſucceſſoribus reſervatâ. E vita migravit 1218. ut alij (malè opinor) 1214. & in Monaſterio Kellenſi antedicto (cui multa contulit) tumulatus eſt.

Petrus Manneſin.

PEtrus Manneſin à Decano & Capitulo legittimè electus, à Rege confirmatus eſt (ſicut ex archivis Turris Londinenſis didici) 8. Decembris 1218. Nemus de Aghlong propè Clonemoram, prædiúmque adjacens comparavit, & ſedi ſuæ reliquit. Sedit annos 11. & deceſſit 1229.

Gulielmus de Kilkenny.

LIcentiâ Regiâ eligendi impetratâ, Decanus & Capitulum, è ſuo gremio, Martij 16. 1229. ſtilo Anglicano, in ſucceſſorem eligunt Gulielmum Kilkennienſem, hujus Eccleſiæ Cancellarium. Præfuit exiguo tempore, nam ſub initium anni 1232. ſuaſu ſucceſſoris, præſulatum abdicavit.

Walterus

Walterus de Brackell.

WAlterus Brackellus, (alijs Barkley) succesſit. In ejus gratiam literas non diù ante, ab Hen. 3. perſcriptas comperi, ad Archiepiſcopum Armachanum, quibus petebat, ut in Epiſcopum Midenſem (ſede tùm vacante) eligeretur, ſed illam ſedem obtinente Radulpho Petit, ad hanc eccleſiam, ejuſdem Regis operâ, promotus eſt 1232. Hic Præſul inter benefactores cœnobij celeberrimi ſancti Albani in Anglia numeratur, prout ex regiſtro ejuſdem Cœnobij, in Bibliotheca Cottoniana, conſtat. Obijt 5. Decembr. 1243. cum præfuiſſet annos paulò plus quam 11.

Galfridus de Turvill.

GAlfridus de Turvill Archidiaconus Dublinienſis, & Hiberniæ Quæſtor ſive Theſaurarius, legittimè electus conſecratus eſt 1244. Sedi ſuæ is Mannerium de Dorogh comparavit, & ædes Epiſcopales ibidem conſtruxit. Fato functus eſt Londini 1250. circa feſtum omnium

nium sanctorum,& sepultus est in interioris templi Ecclesia, cum circiter 6. annos sedisset.

Hugo de Mapilton.

HVgo de Mapilton Archidiaconus itidem Dublinienſis,in Episcopum Ossorienſem consecratus sub exitum Maij 1251. mense insequenti Hibernię factus est Thesaurarius. Callanæ in agro Kilkennienſi fratribus Augustinianis cœnobium condidit, ædesque apud Aghor sibi & successoribus extruxit. Fabricæ porrò ecclesiæ cathedralis S. Canici, strenuè incubuit; sed morte immatura sublatus, operi ultimam manum non imposuit. Decessit (ut fertur) 1256. & in ecclesia sua sepultus est prope capellam beatæ Mariæ, ubi tumulum videmus statuâ operis exquisiti ornatum. In eadem ecclesia præbendas aliquot erexit.

Hugo III.

IN ecclesiæ Ossorienſis archivis successor nominatur Hugo quidam, Dominicanus, qui multa dicitur contulisse fratribus sui ordinis Kilkenniæ,ac inter alia,fontem S. Canici,& aquę-

ductum. Hoc munere biennio functus, obijt 1259. & in Ecclesia Dominicanorum prædictorum, prope summum Altare sepultus est. Hunc (nisi me fallo) Ioannes Alanus in registro suo, Hugonem de Glendelagh appellat.

Galfridus S. Leger.

GAlfridus à S. Leodegario ecclesiæ Canicanæ Thesaurarius, clara ortus familia, in Episcopum sacratus est 1260. Ecclesiæ structuram quam Mapiltonus imperfectam reliquerat, is sumptu non exiguo perfecit. In ædium Episcopalium reparatione & ornatu, apud Aghavoam & Dorogh, magnam impendit pecuniam. Porrò Vicariorum choralium collegio, (cujus fundator fuit) multa contulit, eosque diem suum anniversarium, necnon anniversarios Brackelli, Turvilli, Mapiltoni & aliorum, celebrare ordinavit. Anno 1284. pro Mannerio de Seir-keran *breve* (quod vocant) *de recto* prosequutus, Mannerium illud (sic Clinnus) duello acquisivit; Ejus pugile scilicet (nam ita intelligo) adversarij pugilem superante. Præfuit huic dioceси annos 26. & decedens mense Ianuario (secundum computationem

tionem eccleſiæ Anglicanæ) 1286. tumulo conditus eſt (ni malè memini) alabaſtrino, prope Mapiltonum, ſtatuâ ejus affabrè ornato.

Rogerus de Wexford.

ROgerus de Wexford, Decanus Kilkennienſis, in ſucceſſorem, rege annuente, electus, Kilkenniæ in eccleſia Canicana, conſecratus eſt per Ioannem de Samford Archiepiſcopum Dublinienſem, 1287. (uti videtur 3. Novembr.) E vivis exceſsit 28. Iunij 1289. & in eccleſia ſua dicitur humatus. Deinde 5. inſequentis Septembr. licentiam eligendi à Rege, Decano & Capitulo Kilkennienſi, conceſſam comperi.

Michael de Exonia.

MIchael de Exonia Eccleſiæ Kilkennienſis Canonicus, anno 1289. exeunte, conſecrationem accepit. Erga Canonicos eccleſiæ ſuę, liberalitas ejus multùm laudatur. Obijt circa feſtum Pentecoſtes (vel ut alij 12. Iulij) 1302. conſecrationis 13.

Gulielmus filius Joannis.

GVlielmus filius Ioannis ejusdem itidem ecclesiæ Canonicus, à Concanonicis suis, in Episcopum Ossorienſem electus, consecratus est Kilkenniæ 1302. paulò post festum Epiphaniæ, annoque 1317. cum huic ecclesiæ per annos 15. præfuisset, provisione Papali Casseliam translatus est. De novi Archiepiscopi electione magna fuit eo tempore contentio, Decanus & potior pars Canonicorũ Casselienſium, Killociæ (quam Kilmallock appellamus) in agro Limericenſi, in Archiepiscopum elegerunt Ioannem mac Carwill Episcopum Corcagenſem, Nonnulli verò Casseliæ in ecclesia cathedrali S.Patricij coeuntes, suffragia contulerunt Thomæ Archidiacono Casselienſi. Edwardus 2. (simul ac hæc contentio ei nunciata est) satagebat, ut Archiepiscopatui præficeretur Galfridus de Ailham minorita; interim verò Papa Archiepiscopum Gulielmũ filium Ioannis declaravit, quem posteà Rex ipse (cui ob plurimas animi dotes innotuit) non gravatè confirmavit. Hiberniæ Custos factus est 6. Maij 1318. & circa idem tempus ejusdem regni

regni Cancellarius. Mortem obijt Septembris 13. 1326. (ut Clynnus) *vir potens, dives ac venerabilis in populo & in clero.* Dum Epiſcopus eſſet Oſſorienſis, appropriavit cœnobio Canonicorum ſancti Ioannis Evangeliſtæ Kilkenniæ, eccleſiam de Claragh reſervatâ vicarijs choralibus S. Canier, annuâ penſione 20. ſolidorum.

Richardus Ledred.

RIchardus Ledred Minorita Londinenſis, à Ioanne 22. conſecratus eſt 24. Aprilis 1318. De moleſtijs ei per Arnoldum Poer Kilkenniæ ſeneſchallum, & per illum viciſsìm Arnoldo exhibitis, narrationem habes in Annalibus Hiberniæ à Camdeno editis, ad annos 1325. & 1328. Anno poſteà 1348. *in curia Romana obtinuit exemptionem* (inquit dictus Clynnus) *à juriſdictione & ſuperioritate Archiepiſcopi Dubliniæ,* ſed irrito (opinor) ſucceſſu. Biennio poſteà Temporalia ejus fiſco ſunt adjudicata, vel (ut forenſi vocabulo utar) in manus Regis ſeiſita, quod Hiberniæ Theſaurarium injuſtè excommunicaverat, & capitalem *Banci communis* Iuſticiarium in Tribunali ſedentem, convitijs oneraverat. Non

multò post, quidam Thomas filius Gilberti, (ut ex archivis regijs liquet) castrum de Moycobir diripuit & incendit, ac Hugonem le Poer ibidem interfecit; Ledredus etiam tanquã hujus facinoris conscius, in judicium vocatus est, nec alitèr (quod sciam) objecta crimina diluit, quam regio condonationis diplomate. Illud diploma tanquam surreptitium & per fraudem impetratum, postea Rex irritum pronunciavit. Quomodo demum hæ tempestates fuerint sedatæ, me latet. Ecclesiam cathedralem hic multùm ornavit, omnesque fenestras de novo erexit ac vitro obduxit, inter quas eminet fenestra Orientalis, opere eximio memoranda; nam in universa Hibernia, illi parem (opinor) non inveniamus. Tres ecclesias extra muros (licentiâ regiâ impetratâ) demolitus, earum usus est lapidibus, in ædium Episcopalium, propè Ecclesiam cathedralem, structura. Decessit admodùm senex, Anno Dom. nostri 1360. & in choro ecclesiæ suæ, tumulo conditus est.

Joannes de Tatenale.

DEfuncto Ledredo in Episcopum electus est Milo de Sweetman Ecclesiæ Kilkennensis

nienſis Theſaurarius, is qui paulò pòſt Archiepiſcopus evaſit Armachanus. Sed electione eâ rejectâ, huic ſedi à Pontifice præficitur Ioannes de Tatenale, alijs Oxonienſis cognominatus, ex ordine Heremitarum ſancti Auguſtini. Vicarijs choralibus is omnes remiſit procurationes, ſedi debitas jure viſitationis ordinariæ, excepta annua 6. ſol. 8.den. ſolutione, ea lege,ut ſub decem ſolidorum mulcta, anniverſarium obitus ſui diem celebrarent. Ex hac vita migravit (ut conijcio) Anno Salutis 1370.

Alexander Balſcot.

SVcceſsit vir magna eruditione & prudentia, Alexander Ballcot, qui ſub Edward.3.factus eſt Hiberniæ Theſaurarius, & ſub Richardo 2. ejuſdem regni Cancellarius,necnon ad tempus, Iuſticiarius. Sedit hîc circitèr annos 15. tumque ad ſedem Midenſem à Papa tranſlatus eſt. Bullæ tranſlationis publicatæ ſunt in Eccleſia cœnobij ſancti Petri novæ villæ juxta Trim, Decembris 24. 1386. Mortem obijt 10. Novembris 1400. & Trimmæ in Cœnobio beatæ Mariæ, humatus eſt.

Richardus

Richardus Northalis.

RIchardus Northalis Carmelita Londinensis consecratus est 1387. annis deinde 1391. & 1394. à Richardo 2. ad Bonifacium 9. missus est Legat°. Post annos fermè 10. in hac sede exactos, Dublinium translatus est. Extat hymnus de S. Canico, ab eo factus, in festo illius sancti olim decantari solitus. De illo vide plura (si placet) inter Dublinienses.

Thomas Peverell.

THomas Peverell, vel (ut in archivis regijs nominatur) Pierevill, Carmelita itidem & S. Theologiæ Doctor Oxonienſis, anno 1397. Richardi 2. Regis operâ Episcopus factus est Ossoriensis, vir suo seculo celebris, in agro Suffolciensi *ex honesta familia natus*, (sic Baleus) Præfuit huic sedi, tempore perquàm exiguo, nam mense Maio 1398. ad sedem Landavensem (in Wallia) translatus est, ac inde Wigorniam 1407. Vbi cum annos 10. sedisset, mortem obijt 1. Martij 1417. vel ut alij (qui initium anni deducunt à Calendis

à Calendis Ianuarij) 1418. & in ecclesia cathedrali Wigornienſi ſepultus eſt. De operibus ejus vide ex Lelando Baleum.

Joannes Griffin.

IOannes Griffin Cancellarius Limericenſis in Epiſcopum Leghlinenſem conſecratus 1386. à Papa hùc tranſlatus eſt 1398. Poſt annum deinde unum aut alterum è vita migravit.

Rogerus de Appleby.

TVm Rogerus de Appleby Prior cœnobij ſancti Petri novæ villæ juxta Trim (quod Simon de Rupeforti Epiſcopus Midenſis fundaverat circa an. 1206.) à Pontifice itidem ad hanc ſedem electus eſt. Videtur obijſſe 1404.

Joannes Volcan.

IOannes Volcan Epiſcopus Dromorenſis per Bonifacium nonum ad hanc Eccleſiam tranſlatus eſt 1404. Deceſsit anno inſequenti. Præſul fuit ob animi dotes, non ultimi ſubſellij.

Thomas Snell.

THomas Snell Temporalibus restitutus est 23. Septembris 1405. Ecclesiæ suæ dedit vestimenta quædam pretiosa, & successoribus Mitram gemmis exornatam reliquit. Obijt Waterfordiæ 1416. vel ut alij 1413. 16. Octobris.

Patricius Ragged.

ANno salutis 1418. Patricius Ragged Episcopus Corcagensis ad hanc sedem translatus est. Decessit 1421. Augusti 20. si non, ut alij asserunt, Aprilis 20.

Dionysius O Dea.

DIonysius O Dea juris utriusque Baccalaureus, necnon legum municipalium admodùm peritus, in Episcopum electus 26. Novembris 1421. Sedit circiter annos 5.

Thomas Barry.

SVccessit ei Thomas Barry. Is Hiberniæ Thesaurarius constitutus est 1. Ianuarij Henr. 6. anno 7.

anno 7. hoc est Christi Domini 1428. A fundamentis excitavit castrum apud Mannerium suum de Logh, unà cum aula ibidem. Decessit (ut fertur) 1459. Martij 3. & in ecclesia sancti Canici ante summum altare sepultus est.

David Hacket.

QVi successit David Hacket, à Papa provisus, annos præfuit circiter 18. intereà castrum Bolæ construxit, ac aulam & coquinam ædibus Clonmorensibus adjecit. Testudinem prætereà campanilis Ecclesiæ Canicanæ erigi curavit. Hic Præsul è vivis excessit 1478. Octobris 24. & in Ecclesia sua prope summum altare sepultus est.

Joannes O Hedian.

DAvidi suffectus est Ioannes Hedianus, Archidiaconus (ni fallor) Cassellensis. In dioceſis suæ administratione multùm fertur desudasse. Sedit annos circiter 7. & 6. Ianuarij 1486. è vita migravit. Sepultus est in quadam capella juxta portam Occidentalem Ecclesiæ ca-

thedralis. Per biennium plùs minùs tum sedes vacavit.

Oliverus Cantwell.

OLiverus Cantwell Dominicanus, ab Innocentio 8. Episcopus ordinatus 1488. à Rege Henrico 7. non est confirmatus, ante 28. Februarij anno regni 11. hoc est anno Dom. 1495. quo tempore coram Henrico Dean tunc Episcopo Bangorensi & Hiberniæ Iusticiario, ob provisionem (quam acceperat) Pontificiam, gratiæ Regis se submisit. In reparatione ædium Episcopalium, tam apud Aghor quam apud Freinston, multum insumpsit pecuniæ. Pontem majorem Kilkenniç, aquarum inundatione fractum, restauravit. Vicarijs porrò choralibus appropriavit ecclesiam S. Malloæ. Oliverus hic senecta gravis, vitam hanc reliquit 9. Ianuarij 1526. cum sedisset annos fermè 39. & sepultus est (uti fertur) Kilkenniæ, in cœnobio sui ordinis. Cæterùm monumentum (ut accepi) illius memoriæ erectum est in ecclesia cathedrali sancti Canici. Dominicani habitum (etiam post Præsulatum) quoad vixit retinuisse fertur.

Milo

Milo Baron.

MIlo Baron aliàs fitz-Gerald Prior de Inistiock, in Episcopum Ossorienſem ſacratus eſt 1527. Prioratum verò uſque ad Abbatiarum viſitationem, (quo tempore Henrico 8. per chartam tranſcripſit) per diſpenſationem retinuit. Ante Præſulatum, dicto cœnobio novum companile necnon clauſtrum adjecit; poſt conſecrationem ædes Epiſcopales Kilkenniæ reſtauravit, & eccleſiæ ſuæ pedum paſtorale argenteum contulit. Deceſsit plenus dierum anno 1550. & in Monaſterio de Iniſtiock, inter majores ſuos, ſepultus eſt. Sunt qui tradunt Ioannem Bird ab hac ſede Bangoram fuiſſe tranſlatum 3. Septembris 1539. ſed perperàm proculdubiò, nam certum eſt Milonem noſtrum, tunc & diù anteà, huic ſedi præfuiſſe.

Joannes Bale.

FEbruarij 2. 1552. (ſtylo Anglicano) Ioannes Baleus una cum Henrico Goodacre Armachano Archiepiſcopo, à Georgio Dublinienſi

nienſi Archiepiſcopo, aſsiſtentibus Thoma Darenſi & Eugenio (al. Vrbano) Dunenſi, Epiſcopis, Dublinij in eccleſia ſanctæ Trinitatis ſacratus eſt. *Qui ad Covij pagum natus*, (ut ipſe loquitur) *ad 5. à Donvico lapidem*, in comitatu Suffolciæ, educationem habuit aliquandiù Norwici, (ubi Carmelita factus eſt) deinde Cantabrigiæ. Ob conciones tandem quibus religionem Romanam oppugnavit, in carcerem conjectus eſt, primùm à Leo Archiepiſcopo Eboracenſi, poſteà à Stokeſleio Epiſcopo Londinenſi; ſed Cromwelli operâ liberatus, paulò pòſt ſolum vertere coactus, in Germaniam inferiorem ſe ſubduxit, ubi cum per octennium vixiſſet, in patriam redijt, & demùm Edwardi 6. favore ad hunc Epiſcopatum provectus eſt. Hîc cum nondùm ſex menſes ſediſſet, animam cælo reddidit Edwardus, & in regali ſolio collocata eſt Maria, quare nihil tuti ſibi reliquum exiſtimans, denuò profugit, (relictâ Kilkenniæ Bibliothecâ inſtructiſsimâ) ſed à piratis captus & venditus, lytro ſoluto, Baſiliam profectus eſt, ubi inter alios viros eruditos, familiaritate uſus eſt Conradi Geſneri, ut ex Epiſtolis utriuſque invicèm ſcriptis intelligi poteſt. Inde poſt quinquennium regnante Elizabetha in Angliã reverſus eſt,

&

& Præbendâ in Eccleſia Cantuarienſi contentus, ſedem ſuam repetere non curavit. Vir doctus fuit, in concionibus aſsiduus, & Antiquitatis ſtudioſiſſim⁹, in ſcriptis verò paſsim effrenatâ uſus eſt libertate. Opera edidit quam plurima, tam Latina lingua quam vernacula, quorum Catalogum ipſe recenſet in libro ſuo de Scriptoribus Britanniæ. Exceſsit è vita Cantuariæ 1563. menſe Novembri, annos natus 68. & in nave Eccleſiæ cathedralis ibidem ſepultus eſt.

Joannes Thonory.

IOanne Baleo Baſiliæ (uti diximus) vivente, Ioannes Thonory ſacræ Theologię Baccalaureus, patria Kilkennienſis, à Maria Regina Epiſcopus deſignatus, conſecratus eſt apud Iniſtiock ſub finem anni 1553. Sedit annos 11. & ampliùs, tum verò (anno ſcilicet 1565) ob opes ejus per fures (uti traditur) direptas, mœrore contabuit. De loco ſepulturæ nihil traditum comperi. Hic antiquas eccleſiæ ſuæ chartas alitèr perituras, tranſcribi & ſigillo ſuo ſubſignari curavit. Illo ſedente 4. choriſtæ in eccleſia cathedrali ſancti Canici ſunt inſtituti.

Chriſtopherus

Christopherus Gafney.

CVm per biennium sedes vacasset, ab Elizabetha Regina ad hunc Episcopatum evectus est Christopherus Gafney Præbendarius de Tipper. Consecratus est 1567. mense Maio. Decessit 3. Augusti 1576. ac in ecclesia sua tumulatus est.

Nicholaus Walsh.

NIcholaus Walsh ecclesię Divi Patricij Dublinensis Cancellarius, Patricij Walshei olim Waterfordensis & Lismorensis Episcopi filius, in Episcopum Ossoriensem consecratus est ineunte Februario 1577. Is Novum Testamentum, adjutus à Nehemia Donellano, posteà Tuamensi Archiepiscopo, & Ioanne Kernæo Thesaurario sancti Patricij Dublin. in Hibernicum idioma convertere aggressus est, (id quod posteà è Græco præstitit hodiernus Archiepiscopus Tuamensis.) Conatum Walshei cædes execranda præcidit. De illa cæde hæc traduntur. Anno Domini 1585. Iacobum Dullard hominem per-

perditum, ob adulterium in jus vocavit, & postquam crimen illud, Dullardo præsente, vindicare minitâsset, à filio illo Belial, improvisò cultro (quem *a Skeine* vocant) in domo sua, trucidatus est. Homicida autem brevi posteà iustas facinorum pœnas persolvit. Hæc cædes perpetrata est 14. Decembris 1585. Walshei corpus Kilkenniæ, in ecclesia cathedrali, sepulturæ est traditum. Per 9. menses tum sedes vacavit.

Joannes Horsfall.

IOannes Horsfall Anglus succesit, qui mense Februario obijt 1609. cum sedisset annos 23. & menses circiter 5. ac in ecclesia Canicana sepultus est.

Richardus Dean.

SVccesit Richardus Deanus, Decanus Kilkennienſis, in comitatu Eboracensi natus. Decesit 20. Februarij 1612. & Kilkenniæ in Ecclesia sua, sub lapide marmoreo sepultus jacet.

Ionas Wheeler.

IOnas Wheeler patria Devonienſis, Academiæ Oxonienſis alumnus, & Iacobo Regi à ſacris, cum per annos pluſquam 18. Decanus extitiſſet Eccleſiæ ſanctæ Trinitatis Dublin. conſecratus eſt, unà cum Chriſtophero nuper Archiepiſcopo Armachano, 8. Maij 1613. a Thoma Dublinienſi Archiepiſcopo, aſsiſtentibus Georgio Midenſi, Gulielmo Darenſi, & Ioanne Laonenſi, Epiſcopis. Hanc ille ſedem, ſenecta gravis, etiamnùm tenet.

EPISCOPI LEGHLINENSES.

S. *Laſerianus*.

SAnctus Laſerianus (non Abbas ille Deveniſhenſis de quo ſupra fit mentio in ſancto Edano, ſed alius poſterior) filius fuit Cairelli *de Blitha*. Educatus eſt ad ætatem uſq; adultam, ſub ſancto Murino Abbate, cui mater ejus, (quæ Scotiæ Regis uti fertur erat filia) illum inſtituendum tradidit. Poſteà Romam profectus, ibi 14. tranſegit annos, intereà D. Gregorium ſacras Scripturas exponentem audivit, & ab eo demùm in presbyterum ordinatus, in patriam reverſus eſt. Brevi poſteà Leghlinam pervenit, ubi ſanctus Gobanus tunc præfuit Abbas, qui ei cœnobium ſuum ſponte cedens, ſibi & Monachis cellam alibi conſtruxit. Author vitæ S. Munnui Monachos 1500. (ſi fas credere) Laſeriani regimini hîc ſubfuiſſe tradit. Romam denuò itinere ſuſcepto, à Pontifice in Epiſcopum conſecratus,

& (ut asserit author vitæ ejus) Hiberniæ Legatus constitutus est. Post reditum, Leghlinæ ecclesiam cathedralem condidit. Decessit 14. Calend. Maij 638. & in ecclesia sua tumulatus est. Hunc porrò miraculis coruscâsse ferunt. Successorum ejus memoria, ad Anglorum usque adventum, (quod sciam) fermè evanuit. In eorum indagine desudent alij. Hi 4. in Annalibus Lagenien sibus memorantur.

Manchinus obijt. 865.

Condla mac Dunecan ob. 943. Is in dictis annalib⁹ appellatur & episcop⁹ & princeps Leghlinēsis.

Daniel decessit. 969.

Cleirecus O Muinic obijt. 1048.

Donatus.

EX charta fundationis cœnobij Canonicorum beatæ Mariæ Fernæ, Donatum huic sedi circa annum 1158. præfuisse constat. Hic Templum cathedrale incendio deformatum, restauravit. Obijt Leghlinæ 1179. vel (ut alij) 1185. & in dicto templo sepultus est. Post obitum ejus, vel sedes diù vacavit, vel quis proximus fuit successor, me latet.

Ioannes

Joannes.

IOannes Monachus Ciſtercienſis, & Abbas cœnobij Roſeæ vallis, (quod vulgò Monaſtervin appellamus) canonicè electus anno (ni fallor) 1198. per Matthæum O Heny Caſſelienſem Archiepiſcopum, Hiberniæ Legatum, (Ioanne Dublinienſi Antiſtite in Anglia degente) confirmatus eſt anno inſequenti. Cæterùm adverſante Hamone de Valois Hiberniæ tunc temporis Iuſticiario, conſecratus non eſt, donec Romam profectus, ibi conſecrationem ab ipſo Papa obtinuit. Literas quas à Pontifice in ejus gratiam conſcriptas, ſecum in Hiberniam detulit, legas, ſi placet in Decretalibus Innocentij 3. E vivis exceſsit circa annum 1208.

Herlewinus.

SVcceſsit illi Herlewinus (quibuſdam Hugo dictus ſed perperàm) Monachus itidem Ciſtercienſis. Deceſsit 1216. ſi non, (ut annales Monaſt. B. Mariæ Dublin. habent) 1217. ac in eccleſia cœnobij Donbrothienſis, cujus mag-

nam partem constructerat sepultus est.

Richardus Fleming.

ANno 1217. in Episcopum consecratus est Richardus, alijs Robertus Fleming. Huic multum fuit negotij cum Priore Conallensi, de prædijs quibusdam & decimis ad Episcopatum, in Leixia (quæ nunc pars est comitatus Reginæ) spectantibus. Lite verò compositâ; Episcopus prædia & decimas Priori cessit, reservatâ sibi & successoribus, annuâ 10. marcarum pensione, Leghlinæ pendendâ. E vita migravit 1228. cum sedisset annos circitèr 11.

Gulielmus.

GVlielmus quidam consecratus est 1229. Huic & alijs anno 1231. potestas per delegationem à Papa concessa est, litem inter Richardum de la Corner electum Midensem, & Abbatem cœnobij beatæ Mariæ Dublinij, de decimis ecclesiarum quarundam, in diœcesi Midēsi, componendi. Hi delegati decimas cœnobio assignaverunt, 20. libris annuatim sedi Midensi reservatis.

vatis. vt ex compoſitionis formula (quam in regiſtro dicti cœnobij habeo) conſtat. Gulielmus Epiſcopus Leghlinenſis inter benefactores Monaſterij beati Albani numeratur; neſcio an hic an aliquis recentior ejuſdem nominis. Obijt 1251. cum hanc ſedem adminiſtrâſſet annis 22. & in eccleſia ſua ſepultus eſt.

Thomas.

ELigendi licentiâ à Rege impetratâ 1252. Aprilis 22. à Capitulo electus eſt Thomas quidam, qui eodem anno in Epiſcopum ſacratus eſt. Canonicis hic primus Præbendas diſtribuit. Deceſsit 1275. Aprilis 25.

Nicholaus Cheevers.

NIcholaus de Cheevers Archidiacon' Leghlinenſis, aſſenſum regium obtinuit 16. Novembris 1275. Cęterùm nec conſecratus fuit, nec temporalibus reſtitutus, (quam ob cauſam non reperi) ante annũ 1277. Vitam hanc reliquit grandęvus, Iulii 20. 1309. cum annos ſedíſſet 32. Illo defuncto, Ioannes Cheevers Decanus, &

nus, & Radulphus le Brun Cancellarius Leghlinensis, chartas quasdam confecerunt, & sigillo Episcopi consignarunt, sed eâ fraude posteà detectâ, pœnis condignis affecti sunt.

Mauritius de Blanchvill.

MAuritius de Blanchvill Canonicus Leghlinensis, legittimè electus, in Episcopum confirmatus est Novembris 13. 1309. Episcopatum tenuit annos fermè 11. E vivis excessit 1320.

Milerus le Poer.

MIlerus le Poer Præcentor Leghlinensis, nobili ortus familia, in Episcopum electus 5. Novembris an. 1320. ab Alexandro Bicknoro Archiepiscopo Dublinensi confirmatus est 29. insequentis Ianuarij. Waterfordiæ deinde consecratus (teste Clynno) die Palmarum 1321. Præfuit huic Ecclesiæ annos 20. & ampliùs.

Gulielmus

Gulielmus S. Leger.

GVlielmus à ſancto Leodegario ſucceſsit, & mortem obijt ſub initium Maij 1348.

Thomas de Brakenberg.

THomas de Brakenberg ex ordine Minorum, Epiſcopus Leghlinenſis per Clementem 6. renunciatus, Temporalibus reſtitutus eſt 5. Auguſti 1349. Defunctus videtur menſe Iulio 1360. conſecrationis 11. Per triennium tum ſedes vacavit.

Joannes Yong.

IOannes Yong eccleſiæ Leghlinenſis Theſaurarius, authoritate itidem Pōtificiâ, hujus ſedis conſtitutus Epiſcop°, ab Edw. 3. temporalium accepit reſtitutionem 21. Septembris anno regni 37. hoc eſt anno ſalutis 1363. In mannerijs ſuis hic domos Epiſcopales ſumptu non exiguo refecit. Sed octennio ante mortem per rebelles bonis omnibus ſpoliatus eſt. Deceſsit paulò ante exitum

itum anni 1384. cum sedisset annos 21. & amplius.

Joannes Griffin.

IOannes Griffin ex Cancellario Limericensi Leghlinensis Episcopus factus 1386. hinc post 12. annos ad Episcopatum Ossorienſem, per Papam translatus est, ubi exiguo præfuit tempore, uti suprà inter Ossorienses diximus.

Richardus Rocomb.

RIchardus Rocomb alijs Boolam frater mendicans (nescio cujus ordinis) in Episcopum consecratus est 1399. Illo sedente in urbe Leghlinēsi 86. cēlebantur Burgenses. Posteà verò per clades bellicas Leghlina ita devastata est & direpta, ut hodie tenuis est villa, in qua præter Ecclesiam cathedralem & ædes Episcopales, nihil visu est dignum. Richardum quendam Episcopum Leghlinensem resignâsse comperi 1420. nescio an Richardus noster fuerit an aliquis recentior ejusdem nominis. Sedes posteà per biennium vacavit.

Ioannes

Joannes.

SVcceſsit Ioannes eccleſiæ de Lin in dioceſi Midenſi Rector, à Martino 5. deſignatus, qui cum ob proviſionem Papalem, gratiæ Regis ſe ſubmiſiſſet, Temporalibus reſtitutus eſt 1422. 1. Septembris. Non poſſum non ſuſpicari hunc eundem eſſe, quem nonnulli Ioannem Mulgan appellant, qui in eccleſia ſua 4. vicarios choſrales inſtituiſſe fertur. E vivis exceſsit Leghlinæ 1431. cum ſediſſet annos 9. & in eccleſia ſua juxta tumulum Gurmundi Dani, ſepultus eſt.

Thomas Fleming.

THomas Fleming Canonicus Auguſtinianus cœnobij ſancti Ioannis Evangeliſtæ Kilkenniæ, conſecratus 1432. ſedit ad annum uſque 1458. ſed quamdiù poſteà nondùm comperi. Obijt Leghlinæ. Corpus verò Kilkenniam ſicut in teſtamento ſuo mandaverat deportatum, ibidem in cœnobio ſui ordinis ſepultum eſt. Sub initium præſulatus, Nicholao Cloall Decano Leghlinenſi petente, antiquus Prioratus

Leghlinensis authoritate Eugenij 4. Papæ, dissolutus est.

Milo Roch.

MIlo Roch aliàs de Rupe nobili ort⁹ prosapia, hanc sedem Papæ dono obtinuit. Vir Musices & Poetices studijs addictior, quam par erat. Inter hunc & dioceſis suæ clerum, multæ exortæ sunt lites, in quibus tamen Episcopus tandèm succubuit. E vivis excesſit anno Domini 1495. si non paulò seriùs, & in ecclesia cathedrali, ante imaginem B. Laseriani, sepultus est.

Nicholaus Magwire.

NIcholaus Magwire in Idrona natus, sed in Oxonienſi Academia educatus, in patriam reverſus, factus est Præbendarius de Hillard in hac dioceſi. Ob eruditionem eâ ætate non vulgarem, & concionum aſsiduitatem, in ſumma fuit apud Hibernos veneratione. Cum nondùm 31. annos natus eſſet, proviſione Pontificiâ ad hunc Epiſcopatum evectus est. Multa incepit

cepit opera, ſed morte abreptus, nulla perfecit, niſi Chronicon; quod mihi nondùm contigit videre. Obijt 1512. Vitam ejus à Thoma Browne capellano ſuo, poſteà deſcriptam ferunt.

Thomas Halſay.

THomas Halſay Anglus, Iuris utriuſque Doctor, & Hiberniæ Protonotarius Pontificius, ſucceſsit. Is anno 1516. interfuit Concilio Lateranenſi. Poſt biennium deinde vel circiter, è vita migravit. Tum ſedes per aliquot annos vacavit.

Mauritius Doran.

SVcceſſor ejus Mauriti' Doran (aliàs O Deoran) ex ordine Minorum, in Lexia natus, homo ob mores probatiſsimos & concionum facundiam multùm laudatus, ſedit annum unicum & menſes 8. Anno tum 1525. (ſi non, 1526.) à Mauritio Cavenagh eccleſiæ ſuæ Archidiacono, prope locum dictum Glen-reynold, ſceleratiſsimè interfectus eſt. Occaſio traditur, quod Epiſcop' inſolentem Archidiaconi pervica-

ciam, & crimina nescio quæ alia, acritèr increpârat, atque alitèr corrigere minitârat.

Matthæus Saunders.

MAtthæus Saunders prope Pontanam natus, in Episcopum Leghlinensem consecratus est 1527. Hic chorum ecclesiæ cathedralis sancti Laseriani de novo construxit. Decessit 1549. Decembris 23. vel (ut alij) Septembris 23. & in eadem Ecclesia sub lapide marmoreo sepultus est.

Robertus Travers.

QVi successit Robertus Traversius consecratus 1550. ante 5. annos exactos, sub Maria Regina, quod religioni Pontificiæ adversaretur, per Georgium Dowdallum Archiepiscopum Armachanum, Gulielmum Walsheum Midensem & Thomam Leverusium Darensem Episcopos, deprivatus est. Quamdiù posteà aut ubi vixerit non comperi, videtur autem obijsse regnante Maria.

Thomas

Thomas Field.

IN ejus locum à Papa ſuffectus eſt Thomas Field, vel O Fihel Minorita, in comitatu Corcagenſi natus. Obijt anno 1567. ineunte, cum ſediſſet annos plùs minùs 12. & ſub eodem tumulo ſepultus eſt quo ejus prędeceſſor Saunderus.

Daniel Cavenagh.

EOdem anno Daniel (aliàs Donaldus) Cavenagh Dublinij conſecratus eſt ab Hugone Dublinienſi Archiepiſcopo. Is non pauca ſedis ſuæ prædia in plurimos annos elocavit, redditibus quibuſdam exiguis, ſucceſſoribus ſuis reſervatis. Obijt 4. Aprilis 1587.

Richardus Meredyth.

CVm per biennium ſedes vacaſſet, in Epiſcopum conſecratus eſt Richardus Meredyth Wallus, ſacræ Theologiæ Baccalaureus, Ioanni Perotto Eq. aur. Hiberniæ Proregi à ſacris, propter quem multa paſſus eſt. Deceſsit Dublinij

Dublinij 1597. Augusti 3. & in Septentrionali parte navis Ecclesiæ Divi Patricij, tumulo marmoreo conditus jacet.

Robertus Grave.

ROBertus Grave ex Decano Corcagensi Episcopus factus est Fernensis & Leghlinensis anno 1600. eodemq; anno (uti anteà inter Fernenses diximus) in ipso portu Dublinensi submersus est.

Nicholaus Stafford.

NIcholaus Stafford Cancellarius Fernensis, Dublinij consecratus est 1600. & Wexfordiæ è vita migravit 1604. Novemb. 15.

Thomas Ram.

THomas Ramus Decanus Fernensis consecratus est Dublinij in ecclesia S. Trinitatis Maij 2. 1605. (Dublinensi sede vacante) ab Henrico Archiepiscopo Armachano, assistentibus Milero Casseliensi & Gulielmo Darensi præsulib⁹.

LAVS DEO.

INDEX ARCHIVORVM ET CODICVM MANVSCRIPTORUM, saltèm præcipuorum, quibus usus sum in hisce collectionibus. Libros impressos, doctis satìs notos, consultò hîc prætermisi.

Annales
- Agenienses.
- Vltonienses.
- Conacienses.
- Ioannis Clinni.
- Henr. Marleburgensis.
- Augustini Magraidin.
- Monasterij B. Mariæ Dublin.

Vitæ sanctorum Hiberniæ.

Vita Giraldi Cambrensis.

Mortilogium sive liber obituum Ecclesiæ sanctæ Trinitatis Dublin.

Liber rubeus comitis Kildariæ.

Registra ecclesiæ Dublin.
- Registrum antiquiss. quod *Crede mihi* vocant.
- Registra 2. Ioannis Alani Arch. Dubl.
- Liber niger Ecclesię S. Trinitatis Dub.
- Liber albus ejusdem Ecclesiæ.

Regiſtra eccleſiæ Oſſoriēſ.
- Liber albus.
- Liber rubeus.

Regiſtra Cœnobiorum.
- S. Albani in Anglia.
- B. Mariæ Dublin.
- S. Thomæ Dublin.
- Donbrothiæ.
- Douskæ.

Archiva Regia in
- Cancellaria.
- *Banco* Regio.
- Scaccario.
- Arce Londinenſi.
- Arce Dublinienſi.

FINIS.

ERRATA.

Pag. 8. lin. 18. *lege*, 1226. pag. 50. lin. 13. *adde*, ſucceſſor.